

DE VLAAMSE MINISTER VAN OMGEVING, NATUUR EN LANDBOUW

VERSLAG AAN DE VLAAMSE REGERING

Betreft: Voorontwerp van besluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van het Mestdecreet van 22 december 2006 en van diverse besluiten in uitvoering van het Mestdecreet van 22 december 2006

Algemene toelichting

Eind vorig jaar keurde de Vlaamse Regering de Vlaamse Vlaamse van 28 oktober 2016 goed, zijnde het besluit houdende uitvoering van het Mestdecreet van 22 december 2006. Met de Vlaamse van 28 oktober 2016 werd het kader geschapen voor één globaal uitvoeringsbesluit, waarin alle bepalingen tot uitvoering van het Mestdecreet samen, in één overzichtelijk geheel komen. Met voorliggend ontwerp van wijzigingsbesluit wordt de Vlaamse van 28 oktober 2016 verder aangevuld.

Bij de opmaak van voorliggend besluit is gestart vanuit de bestaande regelgeving. Ten gevolge van aanpassingen aan de mestregelgeving dienden hier en daar enkele verwijzingen aangepast te worden. Daarnaast zijn er ook enkele actualisaties doorgevoerd. Zo bijvoorbeeld is er reeds verschillende jaren een verschuiving van een papieren communicatie naar een meer digitaal gegevensverkeer. Daar waar in de oude regelgeving het gebruik van aangetekende brieven en faxen veelvuldig vermeld werd, is dit in voorliggend besluit grotendeels vervangen door meer moderne communicatiemiddelen, zoals het gebruik van internetloketten en mailverkeer.

Inhoudelijk bevatten de bepalingen van voorliggend besluit weinig nieuwigheden. In onderstaande nota zal bij de artikelsgewijze bespreking vooral de nadruk gelegd worden op de aanpassingen die er gebeurd zijn, ten opzichte van de bestaande regelgeving.

Artikelsgewijze bespreking

Artikel 1 bevat een wijzigingsbepaling aan het Mestdecreet van 22 december 2006. Overeenkomstig artikel 27, §3, van het Mestdecreet, kan de Vlaamse Regering de lijst met de forfaitaire uitscheidingscijfers wijzigen. Met voorliggend besluit worden er enkele wijzigingen doorgevoerd aan deze lijst. Door wijzigingen aan de voeders of aan de bedrijfsvoering, evolueert de uitscheiding over de loop der jaren, waardoor er na verloop van tijd nood is aan een actualisatie. Dit is duidelijk te merken bij de varkens, wanneer men de huidige forfaitaire uitscheidingscijfers vergelijkt met de uitscheidingscijfers voor varkens die conventievoeders gevoederd krijgen. Met de voorgestelde wijzigingsbepaling worden voor varkens en voor konijnen de forfaitaire uitscheidingscijfers aangepast, zodat ze beter aansluiten bij de realiteit.

De **artikelen 2 en 4** van voorliggend ontwerp van besluit heffen delen van bestaande besluiten op, die met voorliggend ontwerp van besluit herwerkt worden en ingevoegd worden in de Vlareme van 28 oktober 2016.

Artikel 3 van voorliggend ontwerp van besluit betreft een wijziging aan artikel 29 van het besluit van de Vlaamse Regering van 12 december 2008 tot uitvoering van titel XVI van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid. In dit artikel 29 wordt opgesomd op welke regelgevingen de toezichthouders van de Mestbank allemaal toezicht uitoefenen. Met voorliggend wijzigingsartikel krijgen de toezichthouders van de Mestbank ook het artikel 10, §1, 1° en 3° van het decreet integraal waterbeleid. Deze twee bepalingen hebben betrekking op respectievelijk het bemestingsverbod en het grondbewerkingsverbod in oeverzones.

Met **artikel 5** van voorliggend ontwerp van besluit worden aan artikel 1.1.2 van de Vlareme een aantal algemene definities toegevoegd, meer bepaald wordt er een definitie van GBCS toegevoegd, een definitie van INBO en een definitie van werkdag.

Artikel 6 vervangt artikel 1.1.5 van de Vlareme van 28 oktober 2016. Artikel 1.1.5 bevat de definities rond vervoer. Aangezien het hoofdstuk rond vervoer reeds grotendeels uitgewerkt was in de Vlareme van 28 oktober 2016, waren de meeste definities rond vervoer dan ook al opgenomen in artikel 1.1.5 van de Vlareme van 28 oktober 2016. In voorliggend besluit wordt er echter een regeling uitgewerkt voor landbouwers die een bedrijf hebben dat gedeeltelijk gelegen is in Vlaanderen en gedeeltelijk in Wallonië. (zie verder artikel 11). Naar aanleiding hiervan worden er een aantal definities toegevoegd. Bij de opmaak van de Vlareme werd er voor gekozen om de definities thematisch en vervolgens alfabetisch op te nemen. Om deze werkwijze door te kunnen trekken en om bisnummers te vermijden, is er in voorliggend besluit gekozen om het betreffende artikel 1.1.5 te vervangen. De 13 definities opgenomen in voorliggend artikel 1.1.5 zijn grotendeels een overname van de bestaande definities. Enkel de definities 8°, 9° en 10° zijn nieuw. Deze definities worden louter ingevoegd om de leesbaarheid te verhogen voor de bepalingen rond de gewestgrensoverschrijdende landbouwers.

Artikel 7 van voorliggend besluit, heeft eveneens betrekking op definities. Meer bepaald worden met dit artikel 4 artikelen ingevoegd, in de Vlareme. Er wordt een artikel 1.1.6 ingevoegd dat een aantal definities bevat die verband houden met het thema “stallen”. Daarnaast wordt er een artikel 1.1.7 ingevoegd dat een definitie van “perceelsnummer” bevat. Deze definitie is gerelateerd aan het thema “bemesting”. Aangezien het thema “bemesting” nog weinig of niet uitgewerkt is in de Vlareme, zijn er momenteel geen andere definities, gerelateerd aan dit thema, opgenomen. In de toekomst, bij de verdere uitwerking van het thema “bemesting” zullen aan dit artikel verschillende definities toegevoegd worden. Het derde artikel dat ingevoegd wordt, het artikel 1.1.8, bevat twee definities, die verband houden met het thema “bemonstering en analyse”. Met name een definitie van BAM en een definitie van BOC. Ten slotte wordt er een nieuw artikel 1.1.9 aan de Vlareme toegevoegd dat enkele definities bevat die betrekking hebben op voeders. Het betreft met name een algemene definitie van diervoeder en enkele specifieke definities die betrekking hebben op convenantvoeders.

Artikel 8 van voorliggend besluit vervangt hoofdstuk 2 van de Vlareme van 28 oktober 2016. Dit hoofdstuk bevat de bepalingen rond de aangifte- en registerverplichtingen in het kader van het Mestdecreet. De opmaak van voorliggend besluit is gebaseerd op de bepalingen van het besluit van de Vlaamse Regering van 15 februari 2008 houdende nadere bepalingen aangaande de inventarisatie van gegevens in het kader van het decreet van 22 december 2006 houdende de

bescherming van water tegen de verontreiniging door nitraten uit agrarische bronnen (hierna genoemd het aangiftebesluit).

In de Vlareme van 28 oktober 2016 bevatte hoofdstuk 2 één artikel, met name artikel 2, dat betrekking had op de wijze waarop registers dienen bijgehouden te worden. De inhoud van dit ene artikel is opgenomen in artikel 2.2.1.3 van voorliggend besluit.

In voorliggend besluit bevat hoofdstuk 2 twee afdelingen. Een eerste afdeling bevat de bepalingen rond de aangifteplicht, terwijl in afdeling twee de bepalingen rond het bijhouden van registers opgenomen zijn. Afdeling 1. De aangiftes, is opgebouwd uit 8 onderafdelingen. De eerste onderafdeling bevat een aantal algemene bepalingen, gemeenschappelijk aan alle aangifteverplichtingen, terwijl de afdelingen 2 tot en met 8 de nadere regels bevatten voor de verschillende categorieën van aangifteplichtigen. Onderafdeling 1. Algemene bepalingen met betrekking tot de aangiftes, bevat de artikelen 2.1.1.1 tot en met 2.1.1.4. Artikel 2.1.1.1 bevat de wijze waarop de aangifte moet ingediend worden. De inhoud is gebaseerd op artikel 10 van het aangiftebesluit. De bepalingen in het aangiftebesluit gingen echter nog uit van een papieren aangifte, met een mogelijkheid voor de minister om te bepalen dat, in afwijking daarvan, de aangifte via een internetloket diende te gebeuren. Ondertussen wordt er al verschillende jaren, voor wat betreft de aangifte, gewerkt met een internetloket. In voorliggend besluit is de tekst dan ook geactualiseerd en is er dan ook onmiddellijk ingeschreven dat de aangiftes ingediend dienen te worden via een internetloket. Daarnaast bepaalt artikel 2.1.1.1 ook de datum waarop de aangiftes ingediend dienen te worden. Overeenkomstig het aangiftebesluit diende dit te gebeuren uiterlijk op de eerste werkdag na 15 februari. Aangezien een internetloket steeds beschikbaar is, ongeacht of het een werkdag is of niet, is in voorliggend besluit de uiterlijke aangiftedatum bepaald op 15 februari.

Artikel 2.1.1.2 van het voorliggend besluit herneemt de bepalingen van artikel 12, §1, van het aangiftebesluit. Overeenkomstig dit artikel dient eenieder die een uitbating opstart, overneemt of uitbreidt en daardoor aangifteplichtig wordt, dit aan de Mestbank mee te delen. Men dient er zich hierbij van bewust te zijn dat in de mestregelgeving, voor landbouwers de termen exploitatie, exploitant en bedrijf worden gehanteerd. De termen uitbating en uitbaters hebben dan ook geen betrekking op landbouwers, maar verwijzen naar de andere betrokkenen binnen de mestregelgeving (bv. mestbe- en mestverwerkers, producenten van diervoeders, kunstmest of andere meststoffen, uitbaters van een mestopslagplaats, ...). Voor landbouwers die aangifteplichtig worden, is er een apart artikel (artikel 2.1.2.1, §3).

Artikel 2.1.1.3 bepaalt dat de Mestbank, voor aangiftegegevens die gespecificeerd dienen te worden naar soort, vorm, type, ..., lijsten opmaakt van de verschillende soorten, vormen, types, ... die er voor dat aangiftegegeven zijn en dat men bij de aangifte gebruik dient te maken van deze lijsten. Dit artikel veralgemeent wat voorheen, bij de verschillende aangiftes, telkens specifiek vermeld was in het aangiftebesluit (zie o.a. art. 3, §4, art. 4, tweede lid, art. 5, tweede lid, ... van het aangiftebesluit). In de praktijk, bij het gebruik van het aangifteloket, zijn deze lijsten ook ingebouwd in het aangifteloket, en kan men, voor dergelijke aangiftegegevens, dan ook eenvoudig de juiste vorm, type, ... selecteren.

Artikel 2.1.1.4 ten slotte bepaalt dat, tenzij expliciet anders bepaald, de aangiftegegevens betrekking hebben op het afgelopen jaar. Voor quasi alle aangiftegegevens is dit de regel. Één belangrijke uitzondering betreffen de gegevens aangaande de landbouwgronden die men in gebruik heeft. Deze gegevens, die verzameld worden via de verzamelaanvraag, hebben betrekking op het lopende jaar.

Na deze eerste algemene onderafdeling, volgen, in de onderafdelingen 2 tot en met 8, de nadere regels voor de verschillende soorten aangifteplichtigen,

Onderafdeling 2. De aangifteverplichtingen van landbouwers, bevat de artikelen 2.1.2.1 tot en met 2.1.2.5.

In artikel 2.1.2.1 wordt de identificatie van landbouwers verduidelijkt. Sinds het decreet van 22 december 2006 houdende inrichting van een gemeenschappelijke identificatie van landbouwers, exploitaties en landbouwgrond in het kader van het meststoffenbeleid en van het landbouwbeleid, is er één identificatie voor landbouwers, voor zowel landbouwaangelegenheden als bepalingen in het kader van het Mestdecreet. Meer bepaald dienen alle landbouwers geïdentificeerd te worden in het GBCS. Dit betekent dan ook dat een landbouwer, bij het indienen van zijn aangifte, steeds zijn identificatiegegevens zoals vermeld in het GBCS dient te vermelden. Daarnaast dient eenieder die aangifteplichtig wordt, zich eerst laten identificeren in het GBCS alvorens men aangifte kan doen. De inhoud van dit artikel is een overname van artikel 3, §1, §2, 1° en 12, §2, van het aangiftebesluit.

De artikelen 2.1.2.2 en 2.1.2.3 bevatten een nadere bepaling van de gegevens die aangegeven dienen te worden. Artikel 2.1.2.2 heeft betrekking op de aangiftegegevens rond het houden van dieren en artikel 2.1.2.3, op de aangiftegegevens rond het gebruik van landbouwgronden en het telen van planten op groeimedium. Inhoudelijk zijn beide artikelen grotendeels een overname van hetgeen momenteel opgenomen is in artikel 3, §2 en §3, van het aangiftebesluit. Aangiftegegevens worden echter opgevraagd in functie van andere bepalingen in het Mestdecreet. In de loop der jaren zijn daar soms wijzigingen aangebracht, waardoor ook een actualisatie van de betrokken aangiftegegevens zich opdringt. Zo bijvoorbeeld is het niet langer nodig om gegevens te kennen aangaande het voederrantsoen van melkkoeien (zie art. 3, §2, eerste lid, 6°, 7° en 8°, van het aangiftebesluit, dat opgevraagd werd in het kader van het intussen opgeheven artikel 27, §1, tweede lid, van het Mestdecreet). Echter in het kader van het systeem van de werkzame stikstof, is het nodig te weten hoeveel er aan begrazing werd gedaan (nieuw aangiftegegeven, opgenomen in artikel 2.1.2.2, 2°). Een ander, nieuw, aangiftegegeven, is een gevolg van het afschaffen van het melkquotum. Voorheen werden de gegevens rond de melkgift, immers verkregen van de diensten belast met de controle op de naleving van de melkquota. Door de afschaffing hiervan kon dit gegeven niet langer bij hen verkregen worden, en is dit nu opgenomen als extra aangiftegegeven (nieuw aangiftegegeven, opgenomen in artikel 2.1.2.2, 3°).

Voor landbouwers zijn een deel van de gegevens die aangegeven dienen te worden, opgenomen in artikel 23, §5, van het Mestdecreet. Artikel 2.1.2.4 van voorliggend besluit bevat enkele verduidelijkingen omtrent deze gegevens.

Artikel 2.1.2.5 tenslotte bepaalt de verplichtingen waaraan men moet voldoen, als men als niet-aangifteplichtige landbouwer (de zogenaamde "kleintjes") éénmalig een aangifte wenst te doen.

Onderafdeling 3. De aangifteverplichtingen van de uitbaters van een mestverzamelpunt als vermeld in artikel 23, §1, eerste lid, 2° van het Mestdecreet van 22 december 2006, bevat slechts één artikel, met name artikel 2.1.3.1. De in dit artikel opgenomen gegevens die door de uitbaters van een mestverzamelpunt aangegeven dienen te worden, zijn een overname van hetgeen opgenomen was in artikel 4 van het aangiftebesluit.

In onderafdeling 4. De aangifteverplichtingen van de uitbaters van een bewerkings- of verwerkingseenheid als vermeld in artikel 23, §1, eerste lid, 3° van het Mestdecreet van 22 december 2006, bestaande uit artikel 2.1.4.1 zijn de aangiftegegevens voor de uitbaters van een bewerkings- of verwerkingseenheid opgenomen (overname van artikel 5 van het aangiftebesluit).

De aangiftegegevens voor producenten of verdelers van andere meststoffen, die voorheen opgenomen waren in artikel 6 van het aangiftebesluit, zijn nu terug te vinden in artikel 2.1.5.1, van onderafdeling 5. De aangifteverplichtingen van producenten of verdelers van andere meststoffen als vermeld in artikel 23, §1, eerste lid, 4°, van het Mestdecreet van 22 december 2006.

Onderafdeling 6. De aangifteverplichtingen van producenten, verdelers, importeurs of exporteurs van kunstmest als vermeld in artikel 23, §1, eerste lid, 5°, van het Mestdecreet van 22 december 2006, bestaande uit artikel 2.1.6.1, bevat de aangiftegegevens die producenten, verdelers, importeurs of exporteurs van kunstmest, dienen aan te geven (overname van artikel 7 van het aangiftebesluit).

Voor producenten, invoerders of verkopers van diervoeders, dient er niet enkel bepaald te worden welke gegevens aangegeven moeten worden. Overeenkomstig artikel 23, §7, van het Mestdecreet kan men immers de aangifteverplichting begrenzen tot bepaalde producenten, invoerders of verkopers van diervoeders. Onderafdeling 7. De aangifteverplichtingen van producenten, invoerders of verkopers van diervoeders als vermeld in artikel 23, §1, eerste lid, 6°, van het Mestdecreet van 22 december 2006, bevat dan ook twee artikelen. In artikel 2.1.7.1 wordt de aangifteplicht beperkt tot bepaalde producenten, invoerders of verkopers van diervoeders en artikel 2.1.7.2 bepaalt vervolgens welke gegevens aangegeven dienen te worden. Deze artikelen zijn een overname van hetgeen bepaald is in artikel 8 van het aangiftebesluit.

De laatste onderafdeling bevat de aangifteverplichtingen van erkende mestvoerders. Overeenkomstig artikel 23, §1, eerste lid, 8°, van het Mestdecreet dienen erkende mestvoerders die zelf als aanbieder of afnemer vermeld zijn op een transportdocument een aangifte te doen. In de praktijk gaat het hier vaak over erkende mestvoerders die als het ware aan tussenopslag doen en bv. een mestcontainer gebruiken of een ander type van tijdelijk verplaatsbare mestopslag. Om de nutriëntenstromen van en naar dergelijke mestvoerders te kunnen opvolgen, dienen ook zij een aangifte te doen. De gegevens die zij dienen aan te geven, zijn opgenomen in onderafdeling 8. De aangifteverplichtingen van erkende mestvoerders als vermeld in artikel 23, §1, eerste lid, 8°, van het Mestdecreet van 22 december 2006, dat bestaat uit artikel 2.1.8.1 (overname van artikel 9 van het aangiftebesluit).

De tweede afdeling van hoofdstuk 2 bevat de nadere regels rond de registers die bijgehouden dienen te worden in het kader van het Mestdecreet. Net zoals bij de eerste afdeling rond de aangifte, begint Afdeling 2. De registers, met een onderafdeling waarin een aantal bepalingen opgenomen zijn die generiek zijn voor alle registerverplichtingen in het kader van het Mestdecreet. In onderafdeling 1. Algemene bepalingen met betrekking tot de registers, zijn drie artikelen opgenomen. Deze drie bepalingen zijn gebaseerd op hetgeen in artikel 21, §1, van het aangiftebesluit staat, doch zijn aangepast aan een meer digitale manier van werken. Het artikel 2.2.1.1 bepaalt dat de Mestbank digitaal een model van register ter beschikking stelt. Artikel 2.2.1.2 bepaalt de termijn waarbinnen een register ingevuld dient te worden. Voorheen stond dit, bij elk register, afzonderlijk vermeld (zie bv. artikel 17, artikel 18, eerste lid, en artikel 19, eerste lid, van het aangiftebesluit). Inhoudelijk is de termijn waarbinnen het maandregister moet ingevuld worden, verlaat tot de derde dag na het verstrijken van elke maand. De opmaak van de maandelijkse stand van zaken neemt de nodige tijd in beslag. Daarenboven zijn er verschillende feestdagen op de eerste dag van de maand. Gelet hierop is er voor gekozen om voor dit type register te bepalen dat het pas de derde dag na het verstrijken van de maand aangevuld dient te zijn. Artikel 2.2.1.3, eerste en tweede lid, bepalen de plaats waar het register bijgehouden dient te worden. Het eerste lid, is een overname van hetgeen momenteel opgenomen is in artikel 21, §2 van het aangiftebesluit, met name dat het register dient bijgehouden te worden op de plaats van de registerplichtige

activiteit. Het tweede lid is nieuw en verduidelijkt wat hieronder wordt verstaan indien men een digitaal register bijhoudt. Het derde lid van artikel 2.2.1.3 tenslotte bevat de inhoud van hetgeen momenteel artikel 2 is van de Vlareme van 28 oktober 2016.

In de volgende onderafdelingen worden de specifieke regels uitgewerkt, voor de verschillende types registers. Onderafdeling 2. Het dierregister, bevat de nadere regels rond de dierregisters. Het artikel 2.2.2.1 bepaalt dat eenieder die dieren houdt, met uitzondering van wie enkel rundvee houdt, een dierregister moet bijhouden en dat er drie verschillende soorten dierregisters zijn. De volgende drie artikelen bevatten vervolgens de nadere regels van deze verschillende soorten dierregisters, met name het maandregister (artikel 2.2.2.2), het ronderegister (artikel 2.2.2.3) en het veranderingsregister (artikel 2.2.2.4). Inhoudelijk zijn deze artikelen een overname van hetgeen momenteel vermeld is in de artikelen 13 tot en met 16 van het aangiftebesluit.

De laatste onderafdeling van afdeling 2, zijnde onderafdeling 3. Het register voor producenten, verdelers, importeurs en exporteurs van kunstmest en voor uitbaters van een mestverzamel punt, een bewerkings- of verwerkingseenheid, bevat voor niet-landbouwers de nadere regels voor het bijhouden van een register. In het aangiftebesluit werd er een onderscheid gemaakt tussen het register voor producenten, verdelers en importeurs en exporteurs van kunstmest (artikel 18 van het aangiftebesluit) en het register voor uitbaters van een mestverzamel punt, een bewerkings- of verwerkingseenheid (artikel 19 van het aangiftebesluit). In essentie ging het echter in beide gevallen over dezelfde gegevens die genoteerd dienden te worden, met name een overzicht van de meststoffen die vanuit de betreffende uitbating vertrokken of in de betreffende uitbating aankwamen. In voorliggend besluit is er daarom slechts één register, voor beide categorieën van registerplichtigen. De nadere regels over dit register zijn opgenomen in artikel 2.2.3.1 van voorliggend besluit.

De artikelen 9, 10 en 11 van voorliggend besluit vervangt hoofdstuk 3 van de Vlareme van 28 oktober 2016. Dit hoofdstuk 3 bevat de gebiedsspecifieke karakteristieken in het kader van het Mestdecreet. In de mestregelgeving wordt er voor verschillende bepalingen een onderscheid gemaakt naar gelang het gebied waarin men gelegen is. Sommige gebieden dienen in een besluit van de Vlaamse regering afgebakend te worden, voor andere dienen de nadere regels bepaald te worden, zoals bijvoorbeeld de mogelijkheden om aan te tonen dat een perceel andere karakteristieken heeft dan het gebied waarin het op basis van de algemene afbakening gelegen is.

Aangezien niet alle artikelen, die door voorliggend besluit ingevoegd worden in hoofdstuk 3 van de Vlareme, op eenzelfde tijdstip in werking treden, zijn deze artikelen verdeeld over drie artikelen in voorliggend ontwerp van besluit.

Afdeling 1. De afbakening van focusgebieden en fosfaatverzadigde gebieden en de bepaling van de gemeentelijke productiedruk, bestaat uit drie artikelen. Het eerste artikel, met name artikel 3.1.1, heeft betrekking op de focusgebieden. Het tweede lid van dit artikel, bepaalt dat de focusgebieden jaarlijks herzien worden, op basis van de evolutie van de oppervlaktewaterkwaliteit en van de grondwaterkwaliteit. Het vastleggen van de kaart van de focusgebieden gebeurt door de minister.

Artikel 3.1.2 bepaalt vervolgens dat de fosfaatverzadigde gebieden aangeduid zijn op de kaart die als bijlage 1 gevoegd is. Inhoudelijk is deze kaart een overname van de kaart van de fosfaatverzadigde gebieden, die als bijlage gevoegd is bij het besluit van de Vlaamse Regering van 8 juli 2011 tot uitvoering van diverse bepalingen van het Mestdecreet van 22 december 2006.

Het **artikel 10** van voorliggend ontwerp van besluit voegt een artikel 3.1.3 in, in de Vlareme. Artikel 3.1.3 betreft de overname van hetgeen momenteel opgenomen is in artikel 3 van de Vlareme. In de Vlareme van 28 oktober 2016 bevat hoofdstuk 3 één artikel, met name artikel 3, dat

vermelde dat de gemeentelijke productiedruk werd vastgesteld via de bij de Vlareme gevoegde bijlage. Zowel dit artikel 3 als de bijhorende bijlage worden vervangen, respectievelijk door artikel 3.1.3 en bijlage twee.

Met **artikel 11** van voorliggend ontwerp van besluit, worden aan hoofdstuk 3 van de Vlareme, drie afdelingen toegevoegd, met name een afdeling 2, een afdeling 3 en een afdeling 4.

In het Mestdecreet van 22 december 2006 is eveneens een hoofdstuk rond gebiedsgericht beleid opgenomen, met name hoofdstuk 7. Één van de belangrijkste artikelen in dit hoofdstuk, betreft artikel 41bis dat betrekking heeft op landbouwgronden die overeenkomstig een gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan (GRUP) gelegen zijn in een gebied dat als “bos” of als “reservaat en natuur” is aangeduid. Op dergelijke landbouwgronden is de bemesting in principe verboden, tenzij begrazing (à rato van 2 GVE/ha/jaar). Onder bepaalde voorwaarden kan er echter een ontheffing bekomen worden van dit bemestingsverbod. Belangrijk hierbij is de vraag of het betreffende perceel een intensief grasland is. Er kan immers enkel voor intensieve graslanden en voor akkers een ontheffing verleend worden. Bij een nieuwe afbakening van een GRUP wordt aan landbouwers die percelen gebruiken waar er overeenkomstig artikel 41bis van het Mestdecreet een bemestingsverbod geldt, meegedeeld of het betreffende perceel in aanmerking komt voor een ontheffing van het bemestingsverbod. Paragraaf 3 van artikel 41bis van het Mestdecreet voorziet dat landbouwers die het niet eens zijn met de aanduiding door de Mestbank, een aanvraag tot correctie kunnen indienen bij de Mestbank en dat de Mestbank, voor de afhandeling van een dergelijke aanvraag tot correctie, een advies vraagt aan de Verificatiecommissie. De nadere regels hierrond zijn momenteel opgenomen in het besluit van de Vlaamse Regering van 30 april 2010 betreffende de inventarisatie, de kennisgeving, de aanvraag tot correctie en de oprichting en de werking van de Verificatiecommissie, vermeld in artikel 41bis van het mestdecreet van 22 december 2006, en betreffende wijziging van artikelen 13 en 33 van het besluit van de Vlaamse Regering van 6 juni 2008 betreffende het sluiten van beheersovereenkomsten en het toekennen van vergoedingen ter uitvoering van verordening (EG) nr. 1698/2005 van de Raad van 20 september 2005 inzake steun voor plattelandsontwikkeling.

In voorliggend ontwerp van besluit zijn deze bepalingen terug te vinden in hoofdstuk 3, afdeling 2, getiteld Afdeling 2. Bepalingen aangaande landbouwgronden gelegen in gebieden, aangewezen op gewestelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen en sorterend onder de categorie van gebiedsaanduiding “bos” of “reservaat en natuur, ter uitvoering van artikel 41 bis van het Mestdecreet van 22 december 2006. De bepalingen van deze afdeling, zijnde de artikelen 3.2.1 tot en met 3.2.5 van voorliggend besluit zijn inhoudelijk een overname van hetgeen momenteel in de artikelen 1, 2, 3, 4, en 6, van het besluit van de Vlaamse Regering van 6 juni 2008 is opgenomen. Enkel is er een aanpassing aangaande de wijze waarop de beslissing over een aanvraag tot correctie aan de landbouwer wordt meegedeeld. Artikel 6 van het voormeld besluit van de Vlaamse Regering van 6 juni 2008 vermeldde dat dit werd meegedeeld per aangetekend schrijven. In artikel 3.2.5 van voorliggend besluit is bepaald dat dit meegedeeld zal worden via het door de Mestbank ter beschikking gesteld internetloket. Hierbij dient echter de kanttekening gemaakt te worden dat het internetloket momenteel nog volop in opbouw is en op heden deze mogelijkheid nog niet in het loket opgenomen is. In afwachting van de uitbreiding van het loket zullen de beslissingen voorlopig dus nog steeds meegedeeld worden via een aangetekend schrijven of een andere vorm van beveiligde zending, overeenkomstig de overgangsregeling opgenomen in artikel 13.1.1 van de Vlareme van 28 oktober 2016. Het artikel 5 van voormeld besluit van de Vlaamse Regering van 6 juni 2008 heeft betrekking op het benoemen van de leden van de Verificatiecommissie. Dit artikel is in de Vlareme opgenomen in hoofdstuk 12. Organisatie.

In de mestregelgeving wordt er voor bepaalde aspecten ook rekening gehouden met de bodemtextuur. Zo bijvoorbeeld in het kader van de uitrijregeling (artikel 8 van het Mestdecreet) of bij het bepalen van de bemestingsnormen (artikel 13 van het Mestdecreet) en de nitraatresidudrempelwaarden (artikel 14 van het Mestdecreet). Op basis van de bodemtextuur onderscheid men hierbij zandgronden en zware kleigronden. In artikel 3, §7, van het Mestdecreet, zijn de definities opgenomen van respectievelijk zandgronden (5°) en van zware kleigronden (7°). In beide definities wordt in de eerste plaats gekeken naar de landbouwstreek waarin een perceel gelegen is, om te bepalen of het hier al of niet over een zandgrond of een zware kleigrond gaat. Echter bevatten beide definities een mogelijkheid voor de Vlaamse Regering om een regeling uit te werken op basis waarvan landbouwers kunnen aantonen dat voor een of meerdere van hun percelen de afbakening, zoals opgenomen in het Mestdecreet, geen goede maatstaf is om te bepalen of hun perceel een zandgrond of een zware kleigrond is. In de artikelen 2, 3 en 4, van het besluit van de Vlaamse Regering van 8 juli 2011 tot uitvoering van diverse bepalingen van het Mestdecreet van 22 december 2006, werd deze regeling uitgewerkt. In voorliggend ontwerp van besluit, wordt aan hoofdstuk 3 van de Vlaamse Reguleerwet een afdeling 3. Mogelijkheden voor individuele percelen landbouwgrond om de kwalificatie als zandgrond of als niet-zware kleigrond te wijzigen, toegevoegd, inhoudelijk zijn deze bepalingen grotendeels een overname van hetgeen momenteel in het hoger vermeld besluit van 8 juli 2011 opgenomen is, met dien verstande dat de volgorde van de bepalingen enigszins gewijzigd is. In voorliggend ontwerp van besluit is er voor gekozen om eerst een aantal bepalingen op te nemen, die gemeenschappelijk zijn aan beide types van wijzigingen. Onderafdeling 1. Algemene bepalingen voor het wijzigen voor een individueel perceel van de kwalificatie zandgrond of niet-zware kleigrond, dat de artikelen 3.3.1.1 tot en met 3.3.1.4 bevat, vermeldt vooral een aantal procedurele aspecten voor het wijzigen van de kwalificatie van zandgrond of niet-zware kleigrond. Inhoudelijk is dit gebaseerd op de bestaande regeling, met dien verstande dat het gebruik van aangetekende zendingen vervangen is door het meedelen per beveiligde zending. Een belangrijk aspect bij het wijzigen van de kwalificatie van een individueel perceel, betreft het tijdstip waarop deze wijziging ingaat. Enerzijds wil men steeds zo snel mogelijk met de meest actuele gegevens werken, anderzijds moet men zorgen dat de landbouwer tijdig op de hoogte is van de gewijzigde kwalificatie, zodat hij bij zijn werking hiermee rekening kan houden. In onderafdeling 2. Het tijdstip waarop voor een individueel perceel de wijziging van de kwalificatie als zandgrond ingaat, wordt bepaald vanaf wanneer een wijziging van de kwalificatie als zandgrond, ingang heeft. De datum van 31 augustus is hierbij bepalend. Daarnaast is er ook een verschil tussen een perceel zandgrond dat de kwalificatie als zandgrond verliest, en een perceel niet-zandgrond dat terug als een zandgrond wordt beschouwd. In de artikelen 3.3.2.1 en 3.3.2.2 wordt voor al de verschillende situaties bepaald vanaf wanneer de gewijzigde kwalificatie als al of niet zandgrond uitwerking heeft. Inhoudelijk betreft dit een overname van hetgeen momenteel in artikel 2, §4 en §5, van voormeld besluit van 8 juli 2011 is opgenomen. Voor wat betreft zware kleigronden, zijn er behalve het bepalen van het tijdstip vanaf wanneer de gewijzigde kwalificatie als al of niet zware kleigrond een uitwerking, nog enkele andere aspecten die geregeld dienen te worden. Voor zware kleigrond dient er immers ook bepaald te worden welke bodemkarakteristieken een perceel moet hebben opdat het als een zware kleigrond beschouwd zou worden. Al deze aspecten vind je terug in onderafdeling 3. Nadere bepalingen voor het aantonen dat een perceel als een zware kleigrond beschouwd wordt, dat bestaat uit de artikelen 3.3.3.1 tot en met 3.3.3.4 (overname van de artikelen 3 en 4 van voormeld besluit van 8 juli 2011).

In afdeling 4. Mogelijkheden voor individuele percelen landbouwgrond om de kwalificatie als fosfaatverzadigd perceel te wijzigen, wordt uiteengezet hoe men, voor een perceel gelegen in fosfaatverzadigd gebied, kan aantonen dat het toch geen fosfaatverzadigd perceel is. Met het vijfde mestactieplan werd er een en ander gewijzigd aangaande fosfaat. Een van de belangrijkste wijzigingen betrof de invoering van vier fosfaatklassen. Aangezien deze vier fosfaatklassen ingevoerd worden voor heel Vlaanderen en een instrument zijn om de toegelaten bemesting beter af te stemmen op de hoeveelheid fosfaat die in de bodem aanwezig is, is er voor gekozen om de nadere bepalingen rond de fosfaatklassen op te nemen in hoofdstuk 4 van de Vlareme, dat betrekking heeft op de bemesting. In hoofdstuk 3 zijn, met betrekking tot fosfaat, dus enkel de bepalingen opgenomen met betrekking tot de mogelijkheid om de kwalificatie als fosfaatverzadigd perceel te wijzigen. De artikelen 3.4.1 tot en met 3.4.5 bevatten de nadere regels hieromtrent. Inhoudelijk betreft het een overname van hetgeen in artikel 6 van voormeld besluit van 8 juli 2011 was opgenomen, met hier en daar een actualisatie. Zo bijvoorbeeld worden de aangetekende brieven vervangen door beveiligde zendingen. Ook is er voor gekozen om de termijn waarbinnen de Mestbank haar beslissing neemt, van zestig dagen naar negentig dagen te wijzigen. Met het oog op een meer uniforme dossierafhandeling, wordt er naar gestreefd om in het kader van de mestregelgeving, het aantal verschillende termijnen zo veel mogelijk te beperken. Idealiter zouden er uiteindelijk nog maar twee termijnen overblijven, met name een “lange termijn” van zes maanden en een “kortere termijn” van drie maanden (zijnde de helft van zes maanden). In de praktijk zal er weinig wijzigen aangezien de overgrote meerderheid van de dossiers ruimschoots voor het verstrijken van hun afhandeltermijn voltooid worden. En ook in de toekomst zal men er naar blijven streven om dossiers zo snel mogelijk af te werken. Voor de opvolging van de verschillende processen en met het oog op een meer doorgedreven digitalisering is het echter aan te bevelen dat de processen zo gelijklopend mogelijk zijn. Er is voor de “kortere termijn” van drie maanden gekozen, en niet voor een veralgemening van de termijn van twee maanden, om toe te laten dat de Mestbank ook tijdens piekperiodes over voldoende tijd beschikt om dossiers grondig en inhoudelijk onderbouwd af te handelen. In het najaar is er met name de piek van de nitraatresiducampagne (die loopt van 1 oktober tot en met 15 november). Echter, nog belangrijker is de piekperiode in het voorjaar, wanneer de werkdruk zeer hoog is door het samenlopen van de verwerking van de mestbankaangiften, met het voorjaarsbemestingsseizoen. In dergelijke drukke periodes is een termijn van twee maanden te kort om dossiers af te handelen. Daarenboven is het voor complexe dossiers soms noodzakelijk om met verschillende diensten samen te zitten. Een termijn van drie maanden zorgt ervoor dat zowel piekperiodes als de zomervakantie overbrugd kunnen worden.

De **artikelen 12, 13 en 14** van voorliggend besluit, voegen een tweede, een derde en een vierde afdeling toe aan hoofdstuk 4 van de Vlareme. Aangezien niet alle bepalingen op hetzelfde moment in werking treden, zijn deze verspreid over drie verschillende artikelen. De eerste afdeling die toegevoegd wordt, betreft “Afdeling 2. De indeling van percelen in een klasse op basis van een bodemanalyse, vermeld in artikel 13, §3, van het Mestdecreet van 22 december 2006”. Zoals hoger reeds vermeld werden de vier fosfaatklassen ingevoerd met het vijfde mestactieplan. Het uitvoeringsbesluit dat de nadere regels hieromtrent bevat, zijnde het besluit van de Vlaamse regering van 11 december 2015 betreffende de indeling van percelen in een klasse op basis van bodemanalyse, vermeld in artikel 13, §3, van het Mestdecreet van 22 december 2006 en tot wijziging van het VLAREL van 19 november 2010, wat betreft de bepalingen voor de erkenning van laboratoria in het kader van het Mestdecreet van 22 december 2006, is relatief recent, waardoor er weinig nood was aan actualisering. De bepalingen van deze afdeling 2, zijnde de artikelen 4.2.1 tot en met 4.2.5, zijn dan ook een quasi woordelijke overname van

hetgeen momenteel opgenomen is in de artikelen 1 tot en met 6 van voormeld besluit van 11 december 2015. Inhoudelijk zijn er slechts twee kleine wijzigingen op te merken. In de eerste plaats betreft het de mogelijkheid om bezwaar in te dienen, als vermeld in artikel 4.2.4 van voorliggend ontwerp van besluit. Oorspronkelijk was voorzien dat tegen alle beslissingen van het voorbij jaar, bezwaar kon ingediend worden tot uiterlijk 31 januari. Dit zowel voor beslissingen genomen in het begin van het jaar als beslissingen genomen in het najaar. Hetgeen toch een lange tijd is. Vandaar dat in artikel 4.2.4 de termijnen in twee gedeeld worden. Alle beslissingen genomen in de eerste jaarhelft, daarvoor dient er bezwaar ingediend te worden uiterlijk tegen 31 juli. Voor beslissingen genomen in de tweede jaarhelft dient het bezwaar uiterlijk tegen 31 januari ingediend zijn.

De tweede inhoudelijke wijziging heeft betrekking op de definitie van wat als een klein perceel beschouwd wordt. In het voormeld besluit van 11 december 2015 was er opgenomen dat kleine percelen, waarvoor geen analyse beschikbaar is, als referentieklaas fosfaatklasse III hebben (i.pl.v. IV voor de andere percelen). Artikel 6 van het besluit van 11 december 2015 bevatte deze regeling en bepaalde hierbij dat als een klein perceel werd beschouwd, een perceel met een oppervlakte kleiner dan of gelijk aan 0,3 hectare. Artikel 4.2.5 van voorliggend ontwerp van besluit, herneemt deze regeling, met dien verstande dat de begrenzing van wat als een klein perceel beschouwd moet worden, van 0,3 naar 0,5 hectare gewijzigd wordt.

De twee andere afdelingen die aan hoofdstuk 4 worden toegevoegd, zijn beide kort en bevatten elk slechts één artikel.

De nieuw toegevoegde Afdeling 3. Uitzonderlijke weersomstandigheden waardoor de periode voor het opbrengen van meststoffen of voor het inzaaien van een vanggewas of een specifieke teelt als vermeld in artikel 8,§9, en 14, §9, van het Mestdecreet van 22 december 2006 wordt verlengd, bevat het artikel 4.3.1. Een aantal bepalingen in de mestregelgeving bepalen dat uiterlijk op 31 augustus de bemesting gebeurd moet zijn of een gewas ingezaaid dient te zijn. Echter kan dit door weersomstandigheden soms niet mogelijk zijn. De Vlaamse Regering beschikt daarom over de mogelijkheid om een regeling uit te werken om, in geval van uitzonderlijke weersomstandigheden de termijn van 31 augustus beperkt te verlengen.

De nadere regels omtrent deze regeling zijn terug te vinden in artikel 4.3.1 van voorliggend ontwerp van besluit. Inhoudelijk is deze regeling gebaseerd op hetgeen vermeld is in artikel 9 van het reeds hoger vermelde besluit van de Vlaamse Regering van 8 juli 2011 tot uitvoering van diverse bepalingen van het Mestdecreet van 22 december 2006. Het basisprincipe hierbij is dat in het besluit van de Vlaamse regering wordt verduidelijkt dat het begrip uitzonderlijke weersomstandigheden dient begrepen te worden in het kader van de mogelijkheid om nog meststoffen op te brengen of gewassen in te zaaien op 31 augustus. Niet alle uitzonderlijke weersomstandigheden hebben hier immers een effect op. Zo bijvoorbeeld kan een uitzonderlijke natte augustusmaand zorgen dat percelen niet bewerkbaar zijn en dat er dus niet bemest of ingezaaid kan worden. Andere weersomstandigheden, bijvoorbeeld een zeer winderige augustusmaand, kunnen dan wel in het algemeen als uitzonderlijk beschouwd worden, doch zullen geen effect hebben op het bemesten of het inzaaien en dienen dan ook niet als uitzonderlijke weersomstandigheden in het kader van de mestregelgeving beschouwd te worden.

De concrete vaststelling of de weersomstandigheden in een bepaald kalenderjaar uitzonderlijk zijn, wordt, net zoals momenteel het geval is, naar de minister gedelegeerd. Dit is logisch aangezien het hier gaat om de mogelijkheid om de datum van 31 augustus met een tental

dagen te verlaten. Deze periode valt net samen met het einde van het zomerreces, waardoor elk besluit van de Vlaamse Regering hieromtrent veel te laat zou komen. Door deze bevoegdheid te delegeren naar de minister kan er korter op de bal gespeeld worden. Ten opzichte van de bestaande regeling zijn de mogelijkheden voor de minister wel verruimd. Zo bepaalt het vierde lid van artikel 4.3.1, dat de minister de afwijking op de periode kan beperken. Een dergelijke beperking kan verschillende vormen aannemen en kan eveneens door verschillende redenen ingegeven zijn. In voorliggend besluit worden onder meer beperkingen op gebieds- of op teeltniveau vermeld, ingegeven door waterkwaliteit, weersomstandigheden of bodemkwaliteit.

Naast de mogelijkheid om de afwijking te beperken, wordt de minister ook de mogelijkheid gegeven om aan de termijnverlengingen extra voorwaarden te koppelen. (vijfde lid) Net zoals met betrekking tot de beperkingen, kunnen deze extra voorwaarden verschillende vormen aannemen. In voorliggend besluit zijn een aantal mogelijke types van extra voorwaarden vermeld. Zo bijvoorbeeld kan het gaan om extra voorwaarden rond de teelt die ingezaaid moet worden (enkel welbepaalde teelten of de teelten gedurende een bepaalde minimale periode aanhouden) of om voorwaarden rond de meststoffen die nog opgebracht mogen worden (beperkt tot bepaalde types meststoffen of bepaalde hoeveelheden).

De hoger vermelde mogelijkheden om beperkingen en extra voorwaarden op te nemen, werd voorzien bij de wijziging van het Mestdecreet in het kader van de implementatie van het vijfde mestactieplan (decreetswijziging van 12 juni 2015) en is met voorliggend ontwerp van besluit verder uitgewerkt.

Tenslotte voegt artikel 14 eveneens een afdeling 4 toe aan hoofdstuk 4. Deze afdeling, getiteld Afdeling 4. Afwijking op de bepalingen van het Mestdecreet van 22 december 2006 wat betreft educatieve demonstraties of wetenschappelijke proefnemingen, bevat het artikel 4.4.1. Inhoudelijk is dit artikel grotendeels een overname van hetgeen momenteel opgenomen is in artikel 39 van het besluit van de Vlaamse Regering van 8 februari 2013 tot bepaling van de nadere regels voor het vervoer van meststoffen en houdende uitwerking van de uitzonderingen voor educatieve demonstraties en wetenschappelijke proefnemingen in het kader van het Mestdecreet van 22 december 2006. Enkel werden de verwijzingen naar de betreffende bepalingen van het Mestdecreet geactualiseerd en werd er opgenomen dat de beslissing ook via het door de Mestbank ter beschikking gestelde internetloket kan meegedeeld worden.

Artikel 15 van voorliggend ontwerp van besluit bepaalt dat artikel 5.2.1.2, §3, tweede lid, van de Vlaamse Regering opgeheven wordt. In dit artikel staat momenteel de mogelijkheid voor de minister om in geval van uitzonderlijke weersomstandigheden het einde van het bemestingsseizoen op derogatiepercelen te verlengen tot uiterlijk 10 september. In het door artikel 7 ingevoegde artikel 4.3.1, wordt echter deze mogelijkheid algemener ingevoegd, zowel voor wat betreft de verlengingsmogelijkheden opgenomen in het Mestdecreet als deze in het kader van de derogatieregeling. De specifieke regeling opgenomen in artikel 5.2.1.2, §3, tweede lid, dient dan ook opgeheven te worden.

Met **artikel 16** van voorliggend ontwerp van besluit wordt "hoofdstuk 6. Dieren", volledig vervangen. De eerste afdeling van het nieuwe hoofdstuk 6, zijnde afdeling 1. De bepaling van de stikstofverliezen, bepaalt hoe groot de stikstofverluchting in de stal is. In deze afdeling wordt eerst bepaald dat voor dieren die nooit op stal staan, er geen stikstofverluchting in aanmerking genomen wordt (artikel 6.1.1). Vervolgens (artikel 6.1.2) wordt er gesteld dat landbouwers die dieren houden van de diersoorten runderen, varkens of pluimvee (zijnde de

diersoorten waarvoor er verschillende stikstofverliescijfers zijn, afhankelijk van het staltype waarin de betreffende dieren gehouden worden), in de aangifte het staltype dienen te specificeren waarin de betrokken dieren worden gehouden. De drie volgende artikelen, zijnde de artikelen 6.1.3 tot en met 6.1.5, bepalen vervolgens de stikstofverliescijfers voor deze drie diersoorten, rekening houdend met de betrokken diercategorie en het staltype waarin de dieren gehouden worden. Daarna worden in het artikel 6.1.6 de stikstofverliescijfers opgenomen voor de diercategorieën waarvoor er, op het gebied van stikstofverliescijfers, geen onderscheid gemaakt wordt naar gelang van het staltype waarin de dieren gehouden worden. Het voorlaatste artikel van deze afdeling, zijnde het artikel 6.1.7 bepaalt dat de toepassing van de vervluchting er in geen geval kan toe leiden dat de netto stikstofuitscheiding lager is dan 25% van de forfaitaire bruto-uitscheiding, opgenomen in het Mestdecreet.

Inhoudelijk is deze afdeling grotendeels een overname van hetgeen momenteel opgenomen is in artikel 11 van het besluit van de Vlaamse Regering van 9 maart 2007 tot uitvoering van het decreet van 22 december 2006 houdende de bescherming van water tegen de verontreiniging door nitraten uit agrarische bronnen. Voor de leesbaarheid zijn de stikstofverliescijfers voor de verschillende diersoorten opgenomen in afzonderlijke artikelen. Daarnaast is het ook zo dat de stikstofverliescijfers voor emissie-arme stalsystemen gebaseerd zijn op de stalsystemen opgenomen in de stallenlijst (zijnde de lijst die als bijlage I gevoegd is bij het ministerieel besluit van 19 maart 2004 houdende vaststelling van de lijst van ammoniakemissiearme stalsystemen in uitvoering van artikel 1.1.2 en artikel 5.9.2.1bis van het besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne). Bij een aanpassing van de stallenlijst dienen vervolgens de bepaling rond de stikstofverliezen aangepast te worden. De stikstofverliescijfers, opgenomen in voorliggend besluit zijn geactualiseerd op basis van de laatste wijzigingen aan de stallenlijst. Om in de toekomst een snellere actualisering mogelijk te maken, bevat afdeling 1 van hoofdstuk 6 een artikel 6.1.8, dat bepaalt dat de minister naar aanleiding van een wijziging van de stallenlijst ook de artikelen 6.1.3 tot en met 6.1.7 kan wijzigen. Deze nieuwe delegatie zorgt dat wanneer de minister, bij ministerieel besluit, de stallenlijst wijzigt, en bijvoorbeeld een nieuw emissiearm stalstelsel in de lijst opneemt, hij met datzelfde ministerieel besluit ook onmiddellijk de overeenkomstige stikstofverliescijfers voor dat nieuwe stalstelsel in de Vlaamse kan opnemen. Op deze manier zullen in de toekomst de aanpassingen aan de stallenlijst en de overeenkomstige aanpassingen van de stikstofverliescijfers tegelijk via eenzelfde ministerieel besluit kunnen gebeuren.

De tweede afdeling van hoofdstuk 6 heeft betrekking op de wijze waarop de gemiddelde veebezetting berekend dient te worden. In het kader van de mestregelgeving is het voor verschillende processen, zoals bijvoorbeeld de opvolging van de nutriëntenemissierechten, de berekening van die dierlijke mestproductie, ... van belang te weten hoeveel dieren een landbouwer in een bepaald kalenderjaar gemiddeld gehouden heeft. Afdeling 2. De berekening van de gemiddelde veebezetting, bevat de nadere regels aangaande de wijze waarop deze gemiddelde veebezetting berekend moet worden. In onderafdeling 1. De totale gemiddelde veebezetting van een exploitatie, wordt in twee artikelen, zijnde de artikelen 6.2.1.1 en 6.2.1.2, verduidelijkt dat de totale gemiddelde veebezetting van een exploitatie bekomen wordt door de totalen, per dierregister (en voor runderen de gemiddelde veebezetting berekend op basis van de gegevens uit de databank van Dierengezondheidszorg Vlaanderen vzw) op te tellen. Bij het optellen wordt er hiervoor eerst tot op een geheel getal afgerond per dierregister en per diercategorie.

De volgende drie onderafdelingen bespreken voor elk van de drie types dierregisters, de wijze waarop de gemiddelde veebezetting berekend moet worden.

Onderafdeling 2. De gemiddelde veebezetting voor een dierregister van het type maandregister, bestaande uit artikel 6.2.2.1, bepaalt hoe de gemiddelde veebezetting berekend moet worden indien men gebruik maakt van een maandregister. Voor wie een veranderingsregister gebruikt, is de berekeningsmethode opgenomen in het in onderafdeling 3. De gemiddelde veebezetting voor een dierregister van het type veranderingsregister opgenomen artikel 6.2.3.1. Terwijl onderafdeling 4. De gemiddelde veebezetting voor een dierregister van het type ronderegister, dat bestaat uit het artikel 6.2.4.1, de berekeningsmethode bevat voor wie een ronderegister gebruikt.

Landbouwers die runderen houden, dienen hiervoor geen dierregister bij te houden. Overeenkomstig artikel 24, §1, van het Mestdecreet wordt voor runderen de gemiddelde veebezetting bepaald aan de hand van de gegevens opgenomen in de databank van Dierengezondheidszorg Vlaanderen vzw. De wijze waarop de gegevens, opgenomen in de databank, omgezet worden in een gemiddelde veebezetting, zijn terug te vinden in artikel 6.2.5.1 van onderafdeling 5. De gemiddelde veebezetting voor Runderen.

De bepalingen opgenomen in deze tweede afdeling zijn grotendeels een overname van hetgeen momenteel opgenomen is in artikel 2 van het besluit van de Vlaamse Regering van 15 februari 2008 houdende nadere bepalingen aangaande de inventarisatie van gegevens in het kader van het decreet van 22 december 2006 houdende de bescherming van water tegen de verontreiniging door nitraten uit agrarische bronnen. Artikel 6.2.5.1, aangaande de berekening van de gemiddelde veebezetting voor Runderen, is echter de overname van hetgeen momenteel opgenomen is artikel 6 van de Vlareme.

In afdeling 3. Het nutriëntenbalansstelsel, worden de verschillende types van nutriëntenbalansstelsels nader toegelicht. Zoals bepaald in artikel 6.3.1.1 van onderafdeling 1. Algemene bepalingen, zijn er drie verschillende type van nutriëntenbalansstelsels, met name het nutriëntenbalansstelsel van het type convenant, dat van het type regressierechte en tenslotte dat van het type andere voeders of voedertechnieken. De landbouwer kiest in principe zelf welk type nutriëntenbalansstelsel hij wenst toe te passen. Echter niet elk type nutriëntenbalansstelsel kan voor elke diercategorie gebruikt worden. Het tweede en het derde lid van artikel 6.3.1.1 verduidelijken dat het type convenant en het type regressierechte enkel gebruikt kunnen worden als in de betrokken artikelen er voor de betreffende diercategorie ook effectief uitscheidingscijfers bepaald zijn. De nadere regels over de verschillende types van nutriëntenbalansstelsels zijn in de volgende onderafdelingen opgenomen.

Onderafdeling 2. Het nutriëntenbalansstelsel van het type convenant, bestaande uit de artikelen 6.3.2.1 tot en met 6.3.2.8, bevat de nadere regels rond het nutriëntenbalansstelsel van het type convenant. Landbouwers die op een exploitatie voor een diercategorie dit type nutriëntenbalansstelsel toepassen, dienen al hun dieren van deze diercategorie uitsluitend voederen met zogenaamd convenantvoeder. In ruil hiervoor wordt voor deze dieren de uitscheiding dan bepaald op basis van de in de artikelen 6.3.2.2 tot en met 6.3.2.6, opgenomen tabellen en niet op basis van de (hogere) forfaitaire uitscheidingscijfers, opgenomen in de tabel in artikel 27, §1, van het Mestdecreet. Zoals vermeld in artikel 6.3.2.1, zijn er drie types van convenantvoeder, met name laag-fosforvoeder, laag-eiwitvoeder en nutriëntenarm voeder (i.e. voeder dat zowel laag-fosforvoeder als laag-eiwitvoeder is). Dit convenantvoeder is voeder

waarvan de fabrikant attesteert dat de voedersamenstelling, bepaalde vastgelegde waarden, niet overschrijdt. Artikel 6.3.2.2 van voorliggend besluit bepaalt met welke reële uitscheidingshoeveelheden gerekend dient te worden indien met uitsluitend laag-fosforvoeder gebruikt. De artikelen 6.3.2.3 en 6.3.2.4 bevatten de uitscheidingshoeveelheden in geval van gebruik van laag-eiwitvoeder en de artikelen 6.3.2.5 en 6.3.2.6 in geval van nutriëntenarm voeder. Voor laag-eiwitvoeder en nutriëntenarm voeder is er telkens een artikel opgenomen, voor de berekening van de uitscheiding in geval de conventant laag-eiwitvoeder in de loop van het kalenderjaar opgeschort wordt. Voor de bereiding van laag-eiwitvoeder dient men nl. gebruik te maken van synthetische aminozuren (zoals lysine, threonine, methionine, tryptofaan, ...) waarvan in het verleden is gebleken dat de prijs van deze aminozuren op de wereldmarkt sterk kan schommelen. In de conventant is daarom voorzien dat wanneer de prijzen van deze aminozuren te sterk zouden stijgen, in het overlegorgaan kan beslist worden om over te gaan tot de tijdelijke opschorting van het conventant. De wijze waarop in een dergelijk geval de uitscheiding berekend moet worden, is opgenomen in de artikelen 6.3.2.4 en 6.3.2.6. Inhoudelijk zijn deze bepalingen een overname van hetgeen momenteel opgenomen is in de artikelen 1 tot en met 3 van het besluit van de Vlaamse Regering van 3 april 2009 betreffende de nadere regels inzake het nutriëntenbalansstelsel als vermeld in artikel 25 van het Mestdecreet.

De artikelen 6.3.2.7 en 6.3.2.8 van voorliggend besluit, zijn de overname van hetgeen momenteel opgenomen is in artikel 4 van hoger vermeld besluit van 3 april 2009. Artikel 6.3.2.7 regelt de administratieve verplichtingen in het kader van het conventantsysteem. Artikel 6.3.2.8 bepaalt het voedergebruik, per diercategorie, op basis waarvan de conventantcijfers bepaald zijn. Als een landbouwer gevoelig meer (dan 7%) voedert dan de hoeveelheden op basis waarvan de conventantcijfers bepaald zijn, kan de Mestbank bepalen om voor de betreffende diercategorie de uitscheiding ambtshalve te bepalen overeenkomstig het nutriëntenbalanssysteem van het type regressierechte. In vergelijking met artikel 4 van hoger vermeld besluit van 3 april 2009, is aan artikel 6.3.2.8 van voorliggend besluit wel een lid toegevoegd aangaande de wijze waarop de beslissing voor het ambtshalve toepassen van het systeem van de regressierechte wordt meegedeeld en de wijze waarop daartegen bezwaar kan ingediend worden. In het besluit van 3 april 2009 was dit verder geregeld, met name in artikel 7. Aangezien de inhoud van dit artikel 7 echter niet hernomen wordt in voorliggend besluit (zie verder) wordt de wijze waarop de beslissing voor het ambtshalve toepassen van het systeem van de regressierechte wordt meegedeeld en de wijze waarop daartegen bezwaar kan ingediend worden, nu in artikel 6.3.2.8 geregeld.

In onderafdeling 3. Het nutriëntenbalansstelsel van het type regressierechte, worden in twee artikelen, met name de artikelen 6.3.3.1 en 6.3.3.2 van voorliggend besluit, de nadere regels opgenomen aangaande dit type nutriëntenbalansstelsel. Bij dit type nutriëntenbalansstelsel wordt de uitscheiding bepaald, rekening houdend met de verbruikte hoeveelheid voeder. De formules voor deze berekeningen, gespecificeerd per diercategorie, zijn terug te vinden in artikel 6.3.3.1 van voorliggend besluit. In artikel 6.3.3.2 zijn vervolgens de administratieve verplichtingen opgenomen waaraan een landbouwer moet voldoen als hij voor dit systeem opteert. Inhoudelijk zijn deze bepalingen een overname van hetgeen momenteel opgenomen is in artikel 5 van het hoger vermeld besluit van 3 april 2009.

Het derde nutriëntenbalansstelsel is terug te vinden in onderafdeling 4. Het nutriëntenbalansstelsel van het type andere voeders of voedertechnieken. In tegenstelling tot de twee andere systemen, waarbij men enkel kan deelnemen voor de diercategorieën waarvoor respectievelijk conventantcijfers of een regressierechte beschikbaar is, staat het nutriëntenbalansstelsel van het type andere voeders of voedertechnieken open voor alle

diercategorieën. Landbouwers die van dit type gebruik willen maken moeten, overeenkomstig [artikel 6.3.4.1](#), een mestuitscheidingsbalans bijhouden. De nadere bepalingen aangaande deze mestuitscheidingsbalans zijn opgenomen in bijlage 4. Daarnaast dient de landbouwer ook aan een aantal administratieve verplichtingen te voldoen. Deze zijn terug te vinden in artikel 6.3.4.2. Inhoudelijk zijn deze bepalingen een overname van artikel 6 van het hoger vermeld besluit van 3 april 2009.

Het hoger vermeld besluit van 3 april 2009 bevatte in artikel 7 een controle- en strafbepaling op basis waarvan de Mestbank ambtshalve het forfaitaire stelsel kan opleggen, wanneer vastgesteld werd dat een landbouwer een incorrect nutriëntenbalansstelsel had toegepast. Bij de decreetswijziging van 12 juni 2015 (MAP 5), werd in paragraaf 7 van artikel 63 een administratieve geldboete hiervoor ingeschreven. De sanctie van het ambtshalve opleggen van het forfaitaire stelsel komt hiermee te vervallen. Bijgevolg is de inhoud van artikel 7 van het besluit van 3 april 2009 hier dan ook niet hernomen.

Met **artikel 17** van voorliggend besluit wordt in de Vlareme hoofdstuk 7, Nutriëntenemissierechten, bestaande uit artikel 7, vervangen door een nieuw hoofdstuk 7. In dit hoofdstuk 7 komen de verschillende bepalingen rond de nutriëntenemissierechten. Inhoudelijk is dit hoofdstuk grotendeels een overname van hetgeen momenteel opgenomen is in het besluit van de Vlaamse Regering van 7 september 2007 betreffende de toewijzing, het gebruik en de overname van de nutriëntenemissierechten en betreffende de bedrijfsontwikkeling na bewezen mestverwerking (hierna genoemd het NER-besluit).

Daarnaast zijn er ook verschillende bepalingen uit het NER-besluit niet opgenomen in voorliggend besluit, aangezien ze de overgang regelden van de vroegere nutriëntenhaltes naar de huidige nutriëntenemissierechten. Aangezien in principe al deze dossiers al afgewerkt zijn, zijn deze artikelen zonder voorwerp en zijn ze dan ook niet meer heropgenomen in voorliggend ontwerp van besluit. Aangezien het echter niet uit te sluiten is dat er toch nog enkele dossiers gaan afgehandeld worden, op basis van deze artikelen (vb. dossiers die gerechtelijk behandeld worden), is er hiervoor in voorliggend besluit een overgangsartikel voorzien.

Daarnaast zijn er ook nog een aantal actualisatie doorgevoerd, onder meer met betrekking tot een meer digitale werkwijze en als gevolg van het afschaffen van het niveau van de bedrijfspgroep.

De eerste afdeling van hoofdstuk 7, zijnde [afdeling 1. De toekenning van TNER-D](#), heeft betrekking op de toekenning van tijdelijke nutriëntenemissierechten. [Artikel 7.1.1](#) bepaalt hoe men een aanvraag moet indienen om TNER te bekomen. De eerste paragraaf bevat de algemene bepalingen, waarna vervolgens wordt uiteengezet welke bewijsstukken meegestuurd moeten worden, afhankelijk van het doel waarvoor de TNER gevraagd worden. De paragrafen 2 tot en met 5 hebben betrekking op de TNER die momenteel reeds bestaan. Met de decreetswijziging van 30 juni 2017 werden een aantal nieuwe activiteiten omschreven, waarvoor eveneens TNER uitgereikt kunnen worden. De nadere bepalingen daaromtrent zijn opgenomen in de paragrafen 6 tot en met 9.

De [artikelen 7.1.2, 7.1.3 en 7.1.4](#), behandelen respectievelijk de beslissing van de Mestbank met betrekking tot een aanvraag tot het bekomen van TNER, de mogelijkheid om TNER te reduceren als deze niet langer gebruikt worden voor de doeleinden waarvoor ze gevraagd werden en de mogelijkheid om beroep aan te tekenen bij de minister met betrekking tot de beslissingen die de Mestbank in het kader van de toekenning en de reductie van TNER neemt. Inhoudelijk zijn deze

bepalingen gebaseerd op hetgeen momenteel rond de TNER opgenomen is in de artikelen 2 en 3 van het NER-besluit.

In het NER-besluit was er in artikel 6 een bepaling aangaande de mogelijkheid om nutriëntenemissierechten te herkwalificeren. Nutriëntenemissierechten bestaan immers in vier soorten, die overeenkomen met de betrokken diersoorten. Zo heeft men NER-D_r voor runderen, NER-D_v voor varkens, NER-D_p voor pluimvee en NER-D_a voor de overige diersoorten. In principe zijn de NER vrij invulbaar en kan men met eender welke soort NER, eender welke diersoort houden. In bepaalde omstandigheden, zoals bijvoorbeeld bij een overname van nutriëntenemissierechten, kunnen er echter beperkingen op de vrije invulbaarheid ontstaan (zie verder artikel 7.3.1). Bij een herkwalificatie wordt de soort nutriëntenemissierechten gewijzigd. De herkwalificatie, zoals deze bestaat in het ner-besluit, had betrekking op de initiële toekenning van de NER op basis van de vroegere nutriëntenhaltes. Landbouwers bij wie door omstandigheden de initieel toegekende NER in een soort waren die niet overeenkwam met de dieren die ze hielden konden onder bepaalde voorwaarden, een herkwalificatie vragen van de toegekende NER. Het instrument van de herkwalificatie is hier opgenomen in Afdeling 2. De herkwalificatie, met dien verstande dat hoewel het hetzelfde instrument is, de omstandigheden waarvoor dit gebruikt kan worden, compleet verschillend zijn. Zoals opgenomen in artikel 7.2.1, §2, is de herkwalificatie bedoeld, voor landbouwers voor wie de soort NER die men heeft niet langer overeenkomen met de effectief gehouden dieren en dit ten gevolge van een bedrijfsverplaatsing of bedrijfsreconversie in het kader van het decreet betreffende de landinrichting of van het decreet betreffende het oprichten van de Vlaamse Grondenbank en houdende wijziging van diverse bepalingen. Het gaat hier dus om landbouwers die door omstandigheden buiten hun wil om, hun bedrijfsvoering moeten aanpassen. Het instrument van de herkwalificatie kan hierbij helpen om te zorgen dat de NER die de landbouwer heeft ook overeenkomen met de dieren die hij nu houdt. Aan de minister wordt eveneens de mogelijkheid gegeven om de herkwalificatie ook mogelijk te maken voor andere situaties.

De meer procedurele aspecten rond de herkwalificatie zijn terug te vinden in artikel 7.2.2. Dit artikel regelt de aanvraag, de vereiste stavingsstukken en het moment van ingaan van de herkwalificatie. Overeenkomstig het eerste lid van de tweede paragraaf kan men slechts éénmaal een herkwalificatie vragen naar aanleiding van een bedrijfsverplaatsing of bedrijfsreconversie.

In afdeling 3. De aanwending van nutriëntenemissierechten, wordt uiteengezet hoe het systeem van de nutriëntenemissierechten zich verhoudt tot het houden van dieren. Zoals uiteengezet in de eerste drie paragrafen van artikel 7.3.1 geven de nutriëntenemissierechten in principe de vrijheid om eender welke diersoort te houden die men wenst. De verschillende soorten hebben dezelfde waarde, zoals blijkt uit de tabel in paragraaf 2, en worden, onder meer voor de berekening van de boete wanneer men meer dieren houdt dan waarvoor men over NER beschikt, automatisch omgezet afhankelijk van de dieren die men houdt. Deze vrije invulbaarheid en automatische omzetting wordt beperkt voor bepaalde type overnames van nutriëntenemissierechten. Daarnaast kunnen ook TNER niet omgezet worden. Voor wat betreft de NER-D_a (zijnde de NER voor andere diersoorten) geldt dan weer dat de automatische omzetting van de andere soorten NER naar NER-D_a steeds mogelijk blijft.

Het tweede artikel van deze derde afdeling, zijnde het artikel 7.3.2, bepaalt ten slotte dat landbouwers met een dierlijke productie kleiner dan 300 kg P2O5 vrijgesteld zijn van de bepalingen van de nutriëntenemissierechten die betrekking hebben op de productie aan dierlijke

mest.

Deze twee artikelen zijn inhoudelijk gelijklopend aan hetgeen momenteel bepaald is in de artikelen 7 en 8 van het NER-besluit.

Een belangrijk aspect met betrekking tot de nutriëntenemissierechten, heeft betrekking op de mogelijkheden rond de overname van de nutriëntenemissierechten. In het Mestdecreet zelf staan daaromtrent reeds verschillende bepalingen (onder meer de artikelen 31 en 34). De nadere uitwerking daarvan vind je, in voorliggend ontwerp van besluit, terug in afdeling 4. Bepalingen aangaande de overname van nutriëntenemissierechten. In onderafdeling 1. Beperkingen bij de overname van nutriëntenemissierechten, worden een aantal algemene bepalingen rond de overname van nutriëntenemissierechten opgenomen. In artikel 7.4.1.1, §1, van voorliggend besluit, wordt vooreerst bepaald dat het aantal over te dragen nutriëntenemissierechten minimaal 1 is. De tweede paragraaf van dit artikel bepaalt dat wanneer men zijn nutriëntenemissierechten overdraagt aan verschillende personen, er per persoon, een aparte aanvraag ingediend moet worden. In het tweede artikel van deze onderafdeling, zijnde artikel 7.4.1.2, worden een aantal situaties uiteengezet waarbij nutriëntenemissierechten kunnen overgaan van de ene naar de andere landbouwer, doch die toch niet als een overname van nutriëntenemissierechten in de zin van het Mestdecreet beschouwd kunnen worden.

Voor wat betreft beide artikelen zijn er in het NER-besluit soortgelijke bepalingen terug te vinden (artikelen 9 en 11). Met dien verstande dat er toch een aantal belangrijke verschillen zijn tussen hetgeen momenteel in het NER-besluit staat hieromtrent, en de voorliggende tekst.

In de eerste plaats is het minimaal aantal over te dragen NER in het NER-besluit op 200 bepaald, terwijl in voorliggend besluit dit aantal op 1 bepaald is. Initieel was er voor gekozen om dit minimum hoger te houden, niet zozeer uit milieukundige motieven, doch uit vrees dat de administratie overspoeld zou worden met een massa aan overdrachten. Een vrees die niet helemaal onterecht was, gelet op het hoge aantal NER-overdrachten die er geregistreerd werden in de eerste jaren dat er met nutriëntenemissierechten gewerkt werd. De laatste jaren is het aantal overdrachten echter gevoelig gedaald. Het instrument van de nutriëntenemissierechten is ondertussen ook goed ingeburgerd bij de betrokken landbouwers. Het verlagen van het minimaal aantal over te dragen NER naar 1, zal vermoedelijk dan ook geen grote impact hebben. En landbouwers die een heel klein aantal nutriëntenemissierechten wensen over te dragen of over te nemen hebben nu de mogelijkheid.

Een tweede wijziging ten opzichte van de tekst van het huidige NER-besluit, heeft betrekking op de situaties die niet als een overname van nutriëntenemissierechten in de zin van het Mestdecreet kunnen beschouwd worden. In artikel 11 van het NER-besluit werden twee situaties vernoemd, met name enerzijds de overdracht ten gevolge van erfopvolging en anderzijds de verdeling tussen verschillende personen die een samenuitbating hadden op 1 januari 2007. In artikel 7.4.1.2 zijn er terug twee situaties vermeld, met name de overdracht door erfopvolging en de overdracht die het gevolg is van een faillissement, een gedwongen of gerechtelijke openbare verkoop of een overdracht onder gerechtelijk gezag. De verdeling tussen de verschillende personen die een samenuitbating hadden, is in voorliggend besluit niet hernomen, aangezien deze situatie niet langer actueel is. Een dergelijke verdeling was nl. in essentie een gevolg van de overgang van NH naar NER en ondertussen zijn deze dossiers reeds afgehandeld. In voorliggend besluit is daarentegen de overdracht die het gevolg is van een faillissement, een gedwongen of gerechtelijke openbare verkoop of een overdracht onder gerechtelijk gezag, toegevoegd. De

toevoeging van deze tweede categorie verandert weinig aangezien dergelijke overdrachten, in de praktijk reeds niet beschouwd werden als een overname van nutriëntenemissierechten in de zin van het Mestdecreet. Om de rechtszekerheid te verhogen wordt in voorliggend besluit deze praktijk nu verankerd.

De meer procedurele aspecten rond de overname van nutriëntenemissierechten, worden geregeld in onderafdeling 2. De overname van nutriëntenemissierechten. Artikel 7.4.2.1 bepaalt dat om NER over te dragen er een aanvraag moet ingediend worden bij de Mestbank en vermeldt de gegevens die op deze aanvraag genoteerd moeten worden. Inhoudelijk is dit grotendeels een overname van hetgeen momenteel opgenomen is in artikel 12 van het NER-besluit. Wel zijn er een aantal actualiseringen doorgevoerd. Zo is de wijze van indiening aangepast (van aangetekend schrijven naar indiening via beveiligde zending) en zijn de bepalingen rond de overname van NER in het kader van een overname van melkquotum geschrapt. Inhoudelijk is er eveneens een aanpassing gebeurd aangaande het vermelden van de overdrachtsdatum op het aanvraagformulier. Aan het principe, met name dat een overdracht ten vroegste kan ingaan de dag na ontvangst van de aanvraag tot overname door de Mestbank, wijzigt er niets ten opzichte van de huidige werkwijze. Momenteel dient men echter zelf de datum mee te delen vanaf wanneer men de aanvraag wil laten ingaan. In de praktijk is het zo dat men meestal de overname zo snel mogelijk wil laten ingaan. Op het formulier vermeldt men daarom zelf die datum, maar wanneer door omstandigheden het formulier iets later dan gepland bij de Mestbank arriveert, is deze datum soms al verstreken. Of men beslist om de datum als laatste in te vullen, vlak voor men de aanvraag effectief indient, doch men vergeet uiteindelijk de datum in te vullen. Dergelijke snel gemaakte foutjes corrigeren, is een tijdrovend administratief proces. Om dit in de toekomst eenvoudiger op te kunnen lossen, vermeld paragraaf 2 van artikel 7.4.2.1, dat een landbouwer nog steeds een datum kan vermelden. Doch dat men ook de mogelijkheid heeft om in plaats van een datum te vermelden, aan te geven dat men wenst dat de overname ingaat op de vroegst mogelijke datum of helemaal niets te vermelden (in welk geval er eveneens wordt vanuit gegaan dat men de overname wil laten ingaan op de vroegst mogelijke datum).

In artikel 7.4.2.2 wordt bepaald dat een kapitaalvennootschap waarvan alle aandelen op naam zijn, gelijkgesteld wordt met een personenvennootschap. Inhoudelijk is dit artikel de overname van hetgeen momenteel opgenomen is in artikel 12/1 van het NER-besluit.

Een van de elementen die in rekening worden gebracht bij een overname van nutriënten is de mestafzet. Men beoordeelt hiervoor de mestafzet van de drie voorbije kalenderjaren. In de praktijk zijn er bij dit principe wel enkele moeilijkheden. Zo zijn voor overdrachten in het begin van het jaar nog geen gegevens van het vorige jaar beschikbaar (gelet op de termijn om aangifte te doen en de tijd nodig voor de verwerking van de aangiftegegevens), is het mogelijk dat de overdragende landbouwer niet voor elk van de betrokken jaren aangifteplichtig was of niet voor elk jaar een aangifte heeft ingediend. In artikel 7.4.2.3 van voorliggend besluit wordt uiteengezet op welke wijze in dergelijke situaties gehandeld moet worden. Inhoudelijk is dit een overname van hetgeen momenteel opgenomen is in artikel 13, §1 tot en met §4, van het NER-besluit.

De wijze waarop de Mestbank de beslissing neemt aangaande een aanvraag tot overname van nutriëntenemissierechten is terug te vinden in artikel 7.4.2.4. Het eerste en het tweede lid van dit artikel zijn inhoudelijk een overname van hetgeen momenteel opgenomen is in artikel 14 van het NER-besluit. Het derde lid betreft een nieuwigheid, die samenhangt met de hoger vermelde

nieuwe mogelijkheden rond het vermelden van de datum van de overname op het aanvraagformulier, zoals vermeld in paragraaf 2 van artikel 7.4.2.1 van voorliggend besluit. In dit derde lid wordt bepaald op welke datum de overname van de nutriëntenemissierechten ingaat. In principe beschikken de betrokken landbouwers over een periode van zes maand vanaf de dag na ontvangst waarbinnen de overnamedatum zich moet bevinden. Als men voor een datum in die periode kiest, is dat de datum van overname. In alle andere gevallen (als men geen datum kiest, als men aangeeft dat men de vroegst mogelijke datum kiest of als men een datum kiest die hetzij vóór de dag na ontvangst ligt, hetzij die meer dan zes maand na de dag van ontvangst van de aanvraag ligt) geldt automatisch als overnamedatum de dag na ontvangst van de aanvraag.

De artikelen [7.4.2.5](#) en [7.4.2.6](#) van voorliggend besluit, regelen de mogelijke reacties die landbouwers kunnen hebben op de mededeling van de Mestbank aangaande het aantal nutriëntenemissierechten en de datum waarop ze overgenomen worden. Voor sommige landbouwers is de impact van de verschillende annuleringen op het aantal over te nemen nutriëntenemissierechten pas duidelijk wanneer ze de mededeling van de Mestbank ter zake ontvangen. Op dat moment kan men beslissen om van de overdracht af te zien of om beroep in te dienen. De wijze waarop men dit dient te doen, is vermeld in de artikelen 7.4.2.5 (melden van afzien van de overdracht) en 7.4.2.6 (beroep aantekenen) van voorliggend besluit. Daarnaast kan men, als men beroep aantekent, ook nog steeds na ontvangst van het antwoord op het ingediende beroep, nog beslissen om af te zien van de overdracht ([artikel 7.4.2.7](#) van voorliggend besluit). En het is natuurlijk ook steeds mogelijk dat men akkoord gaat met de mededeling van de Mestbank rond de over te dragen nutriëntenemissierechten, in welk geval men niets dient te doen. Inhoudelijk zijn deze drie artikelen de overname van hetgeen momenteel opgenomen is in de artikelen 15, 16 en 17 van het NER-besluit.

Zoals reeds hoger aangehaald kan een overdracht van nutriëntenemissierechten gepaard gaan met een reducering van het aantal over te dragen nutriëntenemissierechten. Overeenkomstig artikel 31 van het Mestdecreet van 22 december 2006 zijn er verschillende soorten van reducties. De nadere bepalingen rond de berekening van deze reducties zijn terug te vinden in [onderafdeling 3. Reducties naar aanleiding van de overname van nutriëntenemissierechten](#). In [artikel 7.4.3.1](#) van voorliggend ontwerp van besluit wordt uiteengezet hoe de reducties berekend moeten worden in geval van een niet correcte mestafzet. De berekeningswijze voor reducties op basis van een niet volledige invulling van de nutriëntenemissierechten is dan weer terug te vinden in [artikel 7.4.3.2](#). De inhoud van deze artikelen komt overeen met hetgeen momenteel opgenomen is in de artikelen 19 en 20 van het NER-besluit, met dien verstande dat de verwijzingen naar het Meststoffendecreet van 23 januari 1991 niet langer overgenomen zijn aangezien deze niet langer actueel zijn.

Naast een overname met reductie, zijn er ook verschillende types van overname van nutriëntenemissierechten, die niet gepaard gaan met een reductie. In artikel 34 van het Mestdecreet van 22 december 2006 zijn deze verschillende types gedetailleerd opgesomd. Voor de meeste van deze types, zijn er geen verdere bepalingen vereist. Enkel voor een overname in het kader van een eerste installatie en een overname zonder annulering doch mits extra mestverwerking, zijn er nadere bepalingen nodig. Deze zijn terug te vinden in [onderafdeling 4. Overname van nutriëntenemissierechten zonder annulering met 25%](#). Het eerst artikel van deze onderafdeling, zijnde het [artikel 7.4.4.1](#) heeft betrekking op de overname in het kader van een eerste installatie. De nadere regels rond een overname zonder annulering maar met verwerking zijn terug te vinden in [artikel 7.4.4.2](#) van voorliggend ontwerp van besluit. Inhoudelijk zijn deze

twee artikelen grotendeels een overname van hetgeen momenteel opgenomen is in de artikelen 21 en 22 van het NER-besluit. Een klein verschil is er wel bij de berekening van het aantal te verwerken kilogram N. Hiervoor wordt er een formule gebruikt, waarbij men het aantal overgenomen nutriëntenemissierechten, gespecificeerd per soort, vermenigvuldigd met een overeenkomstige wegingsfactor. Deze wegingsfactor is gebaseerd op het gewicht van de stikstofuitscheiding ten opzichte van de totale uitscheiding (stikstof en fosfor) voor de betrokken diersoort. Doordat de uitscheidingscijfers van een aantal diercategorieën de afgelopen jaren kleine wijzigingen ondergaan hebben, zorgt dit voor lichtjes andere wegingsfactoren. Meer bepaald verlaagt de wegingsfactor voor NER-D_v van 0,65 naar 0,64, terwijl voor NER-D_a er een verhoging is van 0,66 naar 0,67.

In afdeling 5. Bedrijfsontwikkeling na bewezen mestwerking, zijn de nadere regels opgenomen voor de uitbreiding van bedrijven, mits mestverwerking, zoals opgenomen in de artikelen 35 en volgende van het Mestdecreet. Inhoudelijk zijn deze bepalingen grotendeels een overname van de bepalingen die hieromtrent zijn opgenomen in de artikelen 24 en volgende van het NER-besluit. Enkele actualisaties waren echter noodzakelijk. Zo is vanaf het MAP 5 de bedrijfsgroep (die een rol speelde in het kader van de mestverwerkingsplicht) uit de mestwetgeving geschrapt. De tekst diende als gevolg daarvan aangepast te worden. Daarnaast werd er ook hier ingezet op een meer digitale werkwijze.

In de eerste onderafdeling, zijnde onderafdeling 1. Algemene bepalingen, zijn twee artikelen opgenomen. Overeenkomstig het Mestdecreet, zijn er voor wat betreft bedrijfsontwikkeling na bewezen mestverwerking, twee mogelijkheden. Met name enerzijds de situatie waarbij de nutriëntenbalans in het Vlaamse Gewest in evenwicht is en dit blijkt uit een significante verbetering van de meetresultaten. (artikel 7.5.1.1.) En anderzijds de situatie waarbij dit niet het geval is, doch waarbij er minimaal 13 miljoen kg N verwerkt is. (artikel 7.5.1.2., dat inhoudelijk een overname is van artikel 27, §1, eerste lid, van het NER-besluit). Voor deze laatste situatie zijn de nadere bepalingen opgenomen in de overige onderafdelingen van afdeling 5.

Zo bepaalt Onderafdeling 2. De aanvraag om aan bedrijfsontwikkeling na bewezen mestverwerking te doen, de bepalingen rond de aanvraag. Inhoudelijk zijn deze bepalingen grotendeels een overname van artikel 27 van het NER-besluit. In artikel 7.5.2.1 van voorliggend ontwerp van besluit is vermeld welke gegevens in de aanvraag vermeld moeten zijn (§1) en hoe de netto-uitbreiding berekend moet worden (§2 en §3). Specifiek voor wat betreft de berekening van de netto-uitbreiding voorziet paragraaf 2 in een afwijkende berekening voor landbouwers die wensen uit te breiden met dieren van de diersoort Varkens, met uitzondering van dieren van de diercategorie biggen van 7 tot 20 kg. Overeenkomstig de normale berekeningswijze, wordt de te verwerken netto-uitbreiding berekend op basis van de forfaitaire uitscheidingsnormen, zoals opgenomen in het Mestdecreet. Specifiek voor wat betreft Varkens is er echter een verplichting om vanaf 200 andere varkens gebruik te maken van een nutriëntenbalansstelsel (bv. convenantvoerders of regressierechte). De reële mestproductie van de uitbreiding ligt voor de meeste van deze bedrijven dan ook lager dan de berekende, forfaitaire mestproductie. Om toch voldoende verwerkt te hebben, gebeurde de afvoer naar mestverwerkingsinstallaties vaak op basis van zeer hoge mestsamenstellingswaarden, die vaak niet overeenstemden met de werkelijkheid. Met voorliggend ontwerp van besluit wordt in hoofdstuk 10 een heel nieuwe aanpak ingevoerd aangaande het bepalen van de mestsamenstelling bij het transport van meststoffen. Een van de doelstellingen van deze nieuwe aanpak is zorgen voor meer realistische mestsamenstellingswaarden. Een belangrijke nieuwigheid hierbij is onder meer de invoering van een bedrijfsspecifieke mestsamenstelling voor varkensbedrijven. Varkensbedrijven die aan

uitbreiding mits mestverwerking doen, kunnen door de combinatie van enerzijds een berekening van de uitbreiding op basis van (hogere) forfaitaire uitscheidingsnormen en anderzijds een meer realistische inschatting van de meststamstelling op basis van een aantal mestanalyses, problemen hebben om te voldoen aan hun mestverwerkingsverplichtingen. Om hiervoor een oplossing te voorzien, bepaalt het tweede en het derde lid van paragraaf 2 dat specifiek voor varkensbedrijven, de netto-uitbreiding van de diersoort Varkens, met uitzondering van dieren van de diercategorie biggen van 7 tot 20 kg, niet bepaald wordt op basis van de forfaitaire uitscheidingscijfers, maar wel op basis van de waarden, opgenomen in de tabel in het derde lid. Deze waarden zijn gebaseerd voor de betreffende diercategorie op het gemiddelde van de uitscheidingswaarden van 2016 voor wat betreft landbouwers die gebruik maakten van het systeem van de regressierechte.

De artikelen [7.5.2.2](#), [7.5.2.3](#) en [7.5.2.4](#) van voorliggend ontwerp van besluit, zijn gebaseerd op de bepalingen van artikel 27, §3 tot en met §7, van het NER-besluit. Er werden hierbij een aantal actualisaties en kleine aanpassingen doorgevoerd. Zo werden de verwijzingen naar de bedrijfspgroep allen geschrapt en werd het gebruik van het internetloket veralgemeend. In paragraaf 3 werd de verplichting rond het voldoen aan de aangifteplicht verduidelijkt. In de huidige bepaling (zijnde artikel 27, §6, van het NER-besluit) is vermeld dat men tijdig voldaan dient te hebben aan zijn aangifteplicht. Deze bepaling is ingevoerd om te zorgen dat de Mestbank, op het moment van het behandelen van een aanvraag tot uitbreiding mits mestverwerking, over alle noodzakelijke gegevens beschikt. In de praktijk zorgde deze bepaling soms voor moeilijkheden, voorbeeld in geval een landbouwer enkele dagen te laat zijn aangifte ingediend had. Met voorliggend ontwerp van besluit is deze bepaling op een meer functionele manier geformuleerd, in die zin dat het volstaat dat de aangifte uiterlijk tegelijk met de aanvraag tot uitbreiding (of voor heel vroege aanvragen tot uitbreiding, op de uiterlijke aangiftedatum) is ingediend.

Als de aanvraag tot uitbreiding werd goedgekeurd, dient de landbouwer in de volgende jaren aan een aantal voorwaarden te voldoen. [Onderafdeling 3. De verplichtingen die voortvloeien uit een aanvraag tot bedrijfsontwikkeling na bewezen mestverwerking](#), bevat de nadere bepalingen hieromtrent. In [artikel 7.5.3.1](#) is opgenomen wat men hiervoor exact dient te doen (bovenop de voorwaarden die al in het Mestdecreet zijn opgenomen, zoals bijvoorbeeld het niet overdragen van nutriëntenemissierechten, behalve in het kader van een volledige bedrijfsovername). De [artikelen 7.5.3.2 en 7.5.3.3](#) bevatten de regeling in het geval men niet voldaan heeft aan de verplichtingen. Inhoudelijk zijn deze bepalingen gelijk aan hetgeen momenteel opgenomen is in artikel 28, §1 tot en met §5, van het NER-besluit. De laatste twee artikelen van deze onderafdeling, zijn nieuw ten opzichte van de huidige versie van het NER-besluit. Echter betreft het in beide gevallen geen nieuwe praktijk. Het eerste artikel, zijnde het [artikel 7.5.3.4](#), verduidelijkt dat als één bedrijf meerdere aanvragen tot uitbreiding mits mestverwerking heeft ingediend, men deze op volgorde van ouderdom dient te behandelen. Voorheen was dit reeds bepaald voor meerdere aanvragen van bedrijven, behorende tot dezelfde bedrijfspgroep. Door het afschaffen van het niveau van de bedrijfspgroep, is dit toegevoegd, op het niveau van het bedrijf. Het tweede nieuwe artikel ([artikel 7.5.3.5](#)) bevat een verduidelijking, die overeenstemt met de huidige werkwijze. In dit artikel is opgenomen dat indien alle nutriëntenemissierechten-MVW van een aanvraag geannuleerd worden, dat tegelijk daarmee ook de aanvraag zelf, en alle ermee samenhangende verplichtingen, geannuleerd wordt.

Ook [onderafdeling 4. Vrijwillige annulering](#), is nieuw ten opzichte van de huidige tekst van het NER-besluit. Met de decreetswijziging van 28 februari 2014, werd in artikel 37 van het

Mestdecreet, de mogelijkheid van een vrijwillige annulering ingeschreven. Artikel 7.5.4.1 van voorliggend besluit werkt deze mogelijkheid nu verder uit.

De twee laatste onderafdelingen van deze afdeling, zijn een overname van bestaande bepalingen uit het NER-besluit. In onderafdeling 5. Gevolgen van nutriëntenemissierechten-MVV op vergunningen en voor bedrijfsovernames, worden de bepalingen overgenomen van hetgeen momenteel opgenomen is in artikel 28, §6 (nu, artikel 7.5.5.1) en §7 (nu, artikel 7.5.5.2). Onderafdeling 6. Bezwaarafhandeling, bevat eveneens twee artikelen, met name artikel 7.5.6.1 (overname van artikel 29 van het NER-besluit) en artikel 7.5.6.2 (overname van artikel 30 van het NER-besluit). Inhoudelijk zijn deze bepalingen identiek aan de huidige bepalingen, met dien verstande dat in de huidige tekst is opgenomen dat het indienen van bezwaren en het meedelen van de beslissingen dienaangaande op elektronische wijze kan gebeuren (via respectievelijk een beveiligde zending of het door de Mestbank ter beschikking gestelde internetloket).

De laatste afdeling van hoofdstuk 7, zijnde afdeling 6. De tijdelijke stopzetting, regelt de uitvoering van artikel 47, §2, 1°, van het Mestdecreet. Deze afdeling bestaat uit één artikel, met name artikel 7.6.1. Voor milieuvergunningen gold voorheen dat wanneer een exploitatie gedurende twee jaar niet geëxploiteerd werd, de vergunning van rechtswege kwam te vervallen. In het Mestdecreet was een regeling opgenomen, op basis waarvan landbouwers die problemen hadden met hun mestafzet, konden melden dat ze hun exploitatie tijdelijk stopzetten. Zolang men binnen de vijf jaar de exploitatie hernam, bracht dit geen verval van de milieuvergunning met zich mee. Deze regeling was dus soepeler dan de regeling opgenomen in artikel 28 van het milieuvergunningsdecreet. Artikel 99, §2, van het nieuwe omgevingsvergunningsdecreet, bepaalt echter dat er pas verval is van de vergunning als de exploitatie van de vergunde activiteit meer dan vijf opeenvolgende jaren wordt onderbroken. De regeling, opgenomen in de Mestdecreet, is dan ook overbodig geworden. Op termijn zal de betreffende bepaling in het Mestdecreet dan ook opgeheven worden en kan dan ook vervolgens de uitvoeringsbepaling geschrapt worden. Voorlopig wordt deze hier echter nog hernomen. Inhoudelijk is deze bepaling de overname van hetgeen momenteel opgenomen is in artikel 25 van het NER-besluit.

Met artikel 25 van voorliggend besluit, wordt het hoofdstuk 10 van de Vlareme, dat betrekking heeft op analyses, vervangen en wordt er onder meer bepaald op welke wijze de samenstelling van meststoffen kan bepaald worden. Ten gevolge hiervan dienen er ook een aantal aanpassingen te gebeuren aan een aantal bepalingen rond mestverwerking en vervoer, die reeds opgenomen waren in de Vlareme van 28 oktober 2016. Deze aanpassingen worden doorgevoerd door de artikelen 18 tot en met 23 van voorliggend ontwerp van besluit.

Artikel 18 van voorliggend besluit, vervangt artikel 8.1.3.1 van de Vlareme van 28 oktober 2016. In de huidige versie van de Vlareme bevatte dit artikel een aantal bepalingen aangaande de wijze waarop mestverwerkers met analyses van meststoffen dienden om te gaan. Met voorliggend besluit wordt een groot deel van deze aspecten nu geregeld in hoofdstuk 10 van de Vlareme. Enkel de specifieke bepalingen rond mestverwerkingscertificaten dienen nog geregeld te worden in het hoofdstuk rond mestverwerking. Het nieuwe artikel 8.1.3.1 bepaalt dat er enkel mestverwerkingscertificaten kunnen uitgereikt worden op basis van transportdocumenten waarvoor de mestsamenstelling op een correcte manier bepaald is, zijnde in overeenstemming met de bepalingen van hoofdstuk 10.

Met de artikelen 19 tot en met 23 van voorliggend besluit, worden een aantal bepalingen rond vervoer, die al opgenomen waren in de Vlareme van 28 oktober 2016, aangepast aan de inhoud van het nieuwe hoofdstuk 10. Overeenkomstig de bepalingen van hoofdstuk 10 moeten alle analyses die gebruikt worden voor het bepalen van de samenstelling van de meststoffen, aan de Mestbank overgemaakt worden via het door de Mestbank ter beschikking gestelde internetloket. In het verleden gebeurde dit niet automatisch en werd er dan ook in de wetgeving op een aantal plaatsen expliciet bepaald dat er analyseresultaten overmaakt dienden te worden aan de Mestbank. Dergelijke bepalingen zijn nu echter overbodig. **De artikelen 19 en 23** van voorliggend besluit schrappen daarom een aantal dergelijke bepalingen uit de Vlareme van 28 oktober 2016.

Het **artikel 20** van voorliggend besluit vervangt het artikel 9.5.2.1 van de Vlareme van 28 oktober 2016. In de huidige versie van de Vlareme verwees dit artikel, voor de bepaling van de mestsamenstelling, naar het vroegere vervoerbesluit, aangezien de regeling rond het gebruik van analyses nog niet uitgewerkt was in de Vlareme. Aangezien met voorliggend besluit de regeling rond het gebruik van analyses uitgewerkt wordt in hoofdstuk 10, wordt het artikel 9.5.2.1 dan ook aangepast en in overeenstemming gebracht met de nieuw uitgewerkte regeling. Het eerste lid van het nieuwe artikel 9.5.2.1 bepaalt dat, om de mestsamenstelling op een transportdocument te bepalen, men één van de vier mogelijkheden moet gebruiken, als vermeld in hoofdstuk 10. In principe kent men dus de mestsamenstelling op het moment van het transport. In bepaalde gevallen is dit echter niet het geval. Bijvoorbeeld als men het betreffende transport zelf laat bemonsteren, of als men, de samenstelling wil baseren op een zeer recente monstername, waarvan men het analyseresultaat nog niet kent. Het tweede tot en met het zesde lid van het nieuwe artikel 9.5.2.1 regelen de werkwijze in een dergelijke situatie. In de eerste plaats moet, in een dergelijk geval, de erkende mestvoerder bij het aanmelden en het namelden van een dergelijk transport geen mestsamenstelling bepalen (tweede en derde lid). Immers, van zodra via het internetloket, de analyseresultaten arriveren, worden deze automatisch aan het betreffende transport gekoppeld. (vierde lid) In bepaalde omstandigheden zal er echter, hoewel er op het transportdocument aangegeven is dat er een analyseresultaat op komst, toch geen geldig analyseresultaat arriveren. In een dergelijke situatie blijft de vervoerde hoeveelheid in principe op nul staan. De Mestbank kan echter in een dergelijke situatie, beslissen om voor de afnemer voor het betreffende transport, de samenstelling te bepalen op basis van de forfaitaire samenstellingscijfers of op basis van een of meerdere analyseresultaten. (vijfde lid). Zowel de automatisch aangevulde gegevens als de door de Mestbank bepaalde samenstelling, wordt op de betrokken transportoverzichten vermeld. Indien men het niet eens is met de vermelde samenstelling kan men daartegen bezwaar indienen, overeenkomstig de bezwaarprocedure bij de transportoverzichten. (zesde lid)

De artikelen 21 en 22 van voorliggend besluit, regelen de wijze waarop, voor burenenregelingen, de samenstelling van de vervoerde meststoffen bepaald moet worden. Zo voegt **artikel 21** een paragraaf toe aan artikel 9.5.3.1 van de Vlareme. In dit artikel is bepaald welke gegevens allemaal op een burenenregeling vermeld moeten worden. Één van deze gegevens, betreft het vermelden van de hoeveelheid meststoffen, uitgedrukt in kg N en in kg P₂O₅, waarop de burenenregeling betrekking heeft. Indien men de samenstelling van de vervoerde meststoffen bepaalt op basis van een mestanalyse, kan men echter, op het moment van het meedelen van de burenenregeling, nog niet meedelen wat de samenstelling zal zijn van de vervoerde meststoffen en weet men bijgevolg ook niet hoeveel meststoffen, uitgedrukt in kg N en in kg P₂O₅, er vervoerd zullen worden. Om deze redenen vermeldt de paragraaf 4 die toegevoegd wordt aan artikel 9.5.3.1, dat in een dergelijk geval de vervoerde hoeveelheid, voor beide nutriënten op nul kg bepaald mag worden. Achteraf dient natuurlijk, net zoals bij mestafzetdocumenten, waarvoor de

samenstelling nog niet gekend was op het moment van transport, de samenstelling nog bepaald worden.

Naar analogie met de regeling, die door artikel 20 van voorliggend besluit ingevoegd wordt, wordt ook voor burenenregelingen een regeling uitgewerkt. Deze regeling is terug te vinden in **artikel 22** van voorliggend besluit, dat een paragraaf 4 toevoegt aan artikel 9.5.3.6 van de Vlareme. Overeenkomstig dit artikel wordt, van zodra er een geldig analyseresultaat bekend is, dit via het internetloket meegedeeld. Binnen de drie maand (en voor transporten uitgevoerd na 14 november, uiterlijk tegen 15 februari van het volgende kalenderjaar), dient de aanbieder van de meststoffen mee te delen hoeveel ton er getransporteerd werd en op basis van welk analyseresultaat. De uiteindelijk vervoerde hoeveelheid nutriënten, op basis van de betreffende burenenregeling, wordt zo bepaald. Indien er geen geldig resultaat ontvangen wordt, of als er geen meldingen gebeuren, blijft het op nul staan, tenzij de Mestbank beslist om voor de afnemer een samenstelling te vermelden. Aangezien een burenenregeling in principe betrekking heeft op een bepaalde periode en niet beperkt is tot één dag, kunnen er echter meerdere geldige analyseresultaten zijn voor de betreffende periode. In een dergelijke situatie wordt het gemiddelde genomen van al de betrokken analyseresultaten. Het resultaat wordt op het transportoverzicht vermeld en de betrokkenen kunnen desgewenst hiertegen bezwaar aantekenen, overeenkomstig de procedure voorzien bij de transportoverzichten.

Ook het artikel 24 van voorliggend besluit, heeft betrekking op hoofdstuk 9 van de Vlareme . Meer bepaald wordt met **artikel 24** van voorliggend besluit aan afdeling 5 van hoofdstuk 9 een nieuwe onderafdeling 10. Transporten voor gewestgrensboeren toegevoegd. In deze nieuwe onderafdeling zijn de bepalingen opgenomen voor transporten die betrekking hebben op zogenaamde gewestgrensboeren. Dit zijn landbouwers van wie de exploitatie deels in Vlaanderen en deels in Wallonië gelegen is. Het Mestdecreet voorziet in artikel 52, 2°, a), dat er een regeling kan uitgewerkt worden voor de invoer of uitvoer van mest vanuit een bepaald bedrijf naar landbouwgronden die behoren tot datzelfde bedrijf. Bedrijven van landbouwers die in de buurt liggen van de gewestgrens, hebben vaak aan beide kanten van de gewestgrens, delen van hun exploitatie. Voor dergelijke landbouwers is het noodzakelijk dat er een praktische regeling wordt uitgewerkt, die toelaat dat ze, ondanks de gewestgrens waar ze mee te maken hebben, hun bedrijf toch vlot kunnen uitbaten. Tegelijk echter dient er voorzien te worden in een opvolging van de uitgewerkte regeling, om misbruiken te vermijden. Het uitwerken van een dergelijke regeling vereist het akkoord van de bevoegde instanties aan beide zijden van de gewestgrens. In het verleden was er reeds een regeling uitgewerkt met Nederland. Deze is momenteel opgenomen in hoofdstuk 9, afdeling 5, onderafdeling 5, van de Vlareme. Vorig jaar werd er ook met de bevoegde instanties in Wallonië een akkoord bereikt. De inhoud van dit akkoord wordt, met de nieuwe toe te voegen onderafdeling 10, in wetgeving gegoten. Het Vlaamse Gewest deelt ook een gewestgrens met Brussel, doch aangezien er geen protocol hieromtrent is met het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, blijft de hier voorliggende tekst (en de term gewestgrensboer) beperkt tot een regeling tussen het Vlaamse en het Waalse Gewest. Gelet op de heel beperkte landbouwactiviteit die plaatsvindt in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, is de nood aan een dergelijk protocol ook beperkt. Verder grenst het Vlaamse Gewest ook aan Frankrijk, doch met de bevoegde instanties van de betreffende Franse regio, is er nog geen regeling uitgewerkt kunnen worden.

In artikel 9.5.10.1, §1, is vooreerst opgenomen welke landbouwers gewestgrensboer zijn. Er wordt hiervoor een lijst opgemaakt van de betrokken gewestgrensboeren. Landbouwers die op de lijst

van gewestgrensboeren vermeld wensen te worden, moeten instemmen met de uitwisseling van hun gegevens tussen de Mestbank en de bevoegde autoriteit van het Waalse Gewest.

De wijze waarop de transporten uitgevoerd worden, is terug te vinden in de paragrafen 2 tot en met 5 van artikel 9.5.10.1 van voorliggend ontwerp van besluit. De transporten die in toepassing van deze onderafdeling kunnen gebeuren, zijn, overeenkomstig artikel 52, 2°, a), steeds transporten binnen eenzelfde bedrijf en waarbij de mest dus afgezet wordt op de eigen landbouwgronden. De betrokken gewestgrensboeren kunnen deze transporten zelf uitvoeren, of deze laten uitvoeren door een erkende mestvoerder. (§2) In geval het een erkende mestvoerder is die het transport uitvoert (zelfs als het de betrokken gewestgrensboer is die eveneens als mestvoerder erkend is), moet het transport gewoon uitgevoerd worden zoals alle andere transporten van mest die gebeuren door erkende mestvoerders (dus met de opmaak van een mestafzetdocument, aanmelding in MTIL, agr-gps, ...). (§3)

Als het invoer naar Vlaanderen betreft, dus een transport van meststoffen, afkomstig van de eigen Waalse exploitatie en bestemd voor de eigen Vlaamse gronden, moet de gewestgrensboer hiervoor een gewestgrensboerdocument opmaken. Op dit document zijn dezelfde bepalingen van toepassing als op het mestafzetdocument. De gewestgrensboer moet onder meer dit document aanmelden via de internetapplicatie, en na het transport het document namelden. Aangezien het hier echter geen erkende mestvoerder is die het transport uitvoert, is er geen agr-gps systeem dat dient gebruikt te worden bij dit transport. (§4)

Voor transporten van de eigen Vlaamse exploitatie naar de eigen Waalse gronden geldt de regelgeving van de regio van bestemming, zijnde dus de toepasselijke Waalse regelgeving. De documenten die krachtens deze regelgeving opgemaakt moeten worden, dienen zich in het transportvoertuig te bevinden. (§5)

Om de opvolging van de uitgevoerde transporten mogelijk te maken, bepaalt artikel 9.5.10.2 van voorliggend ontwerp van besluit, dat hiervoor gegevens uitgewisseld zullen worden tussen de bevoegde autoriteiten van de twee regio 's. Landbouwers die transporten willen uitvoeren in het kader van de gewestgrensboerregeling dienen met deze uitwisseling in te stemmen (cfr. artikel 9.5.10.1, §1).

Voor de opvolging van deze regeling en de beslechting van eventuele geschillen, zal er een raadgevende commissie opgericht worden. De nadere regels hieromtrent worden door de minister bepaald. (artikel 9.5.10.3 van voorliggend ontwerp van besluit)

Artikel 25 van voorliggend besluit vervangt hoofdstuk 10. Monsternamen en analyses, van de Vlareme van 28 oktober 2016. De eerste afdeling van dit hoofdstuk, zijnde afdeling 1. Algemene bepalingen, bestaat uit twee artikelen, met name een artikel 10.1.1 en een artikel 10.1.2.

In het artikel 10.1.1 wordt bepaald welke voorwaarden minimaal voldaan moeten zijn, opdat er sprake is van één soort dierlijke mest. Meer bepaald moeten de volgende drie aspecten gelijk zijn:

- 1° de vorm en de mestcode van de mest;
- 2° de exploitatie waar de mest geproduceerd is;
- 3° de exploitatie of de uitbating van waaruit de mest afgevoerd wordt.

Als de betreffende drie voorwaarden voldaan zijn, is er sprake van dezelfde soort dierlijke mest. Daarnaast is er, voor de toepassing van het hoofdstuk rond analyses, ook het begrip “soortgelijke vrachten”. In principe zullen twee vrachten van dezelfde soort dierlijke mest ook beschouwd worden als soortgelijke vrachten. In bepaalde gevallen, meer bepaald als de mest op verschillende wijzen geproduceerd wordt, is dit echter niet het geval. Zo zijn twee vrachten van mest, afkomstig van dezelfde diersoort en dezelfde exploitatie, doch de ene vracht heeft betrekking op mest geproduceerd in een traditionele stal en de andere op mest geproduceerd in een emissiearme stal, niet als soortgelijke vrachten te beschouwen. In een dergelijke situatie zal er voor de betreffende soort dierlijke mest, een onderscheiden identificatie mogelijk gemaakt worden, die toe zal laten om bij een bemonstering te verduidelijken welke soort dierlijke mest nu exact bemonsterd is geworden.

Het tweede artikel van deze afdeling, zijnde artikel 10.1.2, bevat de verplichting om monsternames die gebruikt worden voor de bepaling van de mestsamenvestelling, uiterlijk op de dag dat het monster in het laboratorium ontvangen wordt, aan te melden via het door de Mestbank ter beschikking gestelde internetloket. Momenteel bevat artikel 10 van de Vlareme reeds de verplichting om deze monsternames aan te melden. Het tijdstip van aanmelding is daarin echter bepaald op uiterlijk de dag voor de monstername. In de voorliggende tekst, kan de aanmelding gebeuren tot op de dag dat het monster in het laboratorium ontvangen wordt. Om de controleerbaarheid te blijven verzekeren, is er, in het tweede lid van het betreffende artikel, een afwijking voorzien op basis waarvan de Mestbank kan opleggen dat voor bepaalde monsternames de melding vroeger kan gebeuren. Dit vervroegen van de melding kan bijvoorbeeld gelden voor staalnames door specifieke staalnemers, bij specifieke landbouwers, voor bepaalde mestsoorten, ...

Voor meststoffen zijn de nadere regels rond monstername en analyse, opgenomen in afdeling 2. Meststoffen. De samenstelling van meststoffen kan op verschillende manieren bepaald worden. Men dient dan ook te kiezen op welke wijze men de mestsamenvestelling wil bepalen. In onderafdeling 1. De keuze van het systeem voor het bepalen van de mestsamenvestelling, worden een aantal principe rond deze keuze uitgewerkt. In het eerste artikel van deze onderafdeling, zijnde het artikel 10.2.1.1 wordt vooreerst opgesomd welke systemen er allemaal zijn om de mestsamenvestelling te bepalen. In de praktijk zijn er vier systemen, met name het systeem van de forfaitaire mestsamenvestelling, het werken met mestanalyses, een bedrijfsspecifieke mestsamenvestelling en een berekende mestsamenvestelling.

Het artikel 10.2.1.2 van voorliggend ontwerp van besluit heeft betrekking op de keuzes die landbouwers moeten maken met betrekking tot de bepaling van de samenstelling van de dierlijke mest die ze op hun bedrijf produceren of afvoeren. Overeenkomstig het eerste lid van paragraaf 1 moet elke landbouwer met dierlijke mestproductie van 300 kg P_2O_5 , voor elke soort mest die ze produceren of afvoeren, voor één bepaald systeem kiezen. Het gekozen systeem moet consequent toegepast worden gedurende het hele kalenderjaar. In het tweede lid van paragraaf 1 wordt dan ook verduidelijkt dat de gemaakte keuze moet gebruikt worden voor:

1. alle transporten (MAD, Burenregeling, overdrachten) die vertrekken vanop zijn bedrijf;
2. het opmaken en invullen van het bemestingsplan;
3. de aangifte van de hoeveelheid N en P_2O_5 in de stocks;
4. het bepalen van de hoeveelheid N en P_2O_5 die hij op eigen gronden brengt.

In paragraaf 2 wordt vervolgens verduidelijkt hoe de landbouwer zijn keuze moet bekendmaken. In principe maakt de landbouwer uiterlijk op 15 februari, per soort dierlijke mest, zijn keuze bekend via het internetloket. In bepaalde gevallen zal men echter al voor 15 februari mesttransporten willen laten uitvoeren. In dit geval dient men sneller een keuze te maken. Het transport is immers

verboden zolang men geen keuze gemaakt heeft. De landbouwer dient dus te zorgen dat hij eerst zelf zijn keuze maakt via het internetloket, alvorens mest te laten afvoeren.

Voor nieuwe landbouwers die in de loop van het kalenderjaar geïdentificeerd worden in het GBCS, bepaald het tweede lid van paragraaf 2, dat ze beschikken over 60 dagen om hun keuze bekend te maken.

Indien men geen keuze heeft gemaakt voor 15 februari (of voor nieuwe landbouwers binnen de 60 dagen), bepaald het vierde lid van paragraaf 2, dat dan het systeem waarvoor men het jaar voordien koos, blijft gelden. Als er voor de betreffende soort dierlijke mest, het vorige jaar geen keuze was gemaakt, (vb. omdat men een nieuwe landbouwer is of omdat men die soort dierlijke mest vorig jaar niet geproduceerd had), kiest men voor het forfaitaire stelsel. Dit natuurlijk op voorwaarde dat er voor de betreffende soort dierlijke mest, forfaitaire samenstellingscijfers zijn vastgelegd. Indien dit niet het geval is, dan kiest men voor die soort dierlijke mest, voor het systeem van de analyses.

De twee laatste artikelen van onderafdeling 1, hebben betrekking op enerzijds mestverzamel punten en aangifteplichtige erkende mestvoerders en anderzijds mestverwerkers.

De aangifteplichtige erkende mestvoerders, zijn die erkende mestvoerders die op één of meerdere transportdocumenten als afnemer van meststoffen vermeld zijn. Dit is vb. het geval als een erkende mestvoerder gebruik maakt van een tijdelijk verplaatsbare opslag, een zogenaamde TVO, waar hij dierlijke mest naar toe voert om vervolgens, vanuit die TVO, de bemestingen uit te voeren. Een dergelijke werkwijze vertoont grote gelijkenissen met de situatie van een mestverzamel punt. Voor zowel de aangifteplichtige erkende mestvoerder als het mestverzamel punt, bepaald [artikel 10.2.13](#) dat zij de mestsamenstelling steeds moeten baseren op een berekende mestsamenstelling. In de praktijk zou men sowieso weinig andere keuzes hebben. Immers van zodra er verschillende soorten dierlijke mest in één opslag zitten, heeft men een mengeling van mest waarvoor men niet over een forfaitaire mestsamenstelling beschikt. Ook het systeem van de bedrijfsspecifieke mestsamenstelling is niet mogelijk. Men kan dus enkel opteren voor een systeem van analyses of voor een berekende mestsamenstelling. Door de veelvuldige aan- en afvoer van mest, is een systeem van analyses weinig werkbaar aangezien hierdoor de geldigheid van de stalen vaak veel beperkter dan zijn dan de standaard drie maand. En doordat het systeem van de berekende mestsamenstelling gecombineerd kan worden, met een of meerdere analyses, heeft men nog steeds de mogelijkheid om voor specifieke afnemers te werken met analysewaarden.

Voor de mestverwerkers bepaald [artikel 10.2.14](#) dat zij steeds moeten afvoeren op basis van een systeem waarbij de mestsamenstelling gebaseerd wordt op de resultaten van een of meerdere analyses. In de feiten is dit het enigste systeem dat zij kunnen toepassen. Immers de meststoffen die ze afvoeren, hebben ze zelf geproduceerd, door een of meerdere bewerkingen van dierlijke mest. Forfaitaire samenstellingscijfers zijn er voor dergelijke mestsoorten niet. En het systeem van de berekende mestsamenstelling kan evenmin gebruikt worden, aangezien het hier niet louter gaat over aangevoerde meststoffen.

In de volgende vier onderafdelingen worden de vier verschillende systemen voor het bepalen van de mestsamenstelling nader uitgewerkt.

Onderafdeling 2. Het systeem van de forfaitaire mestsamenstellingscijfers, bevat de nadere regels voor wie de mestsamenstelling wil baseren op basis van forfaitaire waarden. In het eerste artikel van deze onderafdeling, zijnde het [artikel 10.2.2.1](#) wordt verduidelijkt dat dit systeem niet in alle situaties gebruikt kan worden. Enerzijds zijn er mestsoorten waarvoor er geen forfaitaire mestsamenstellingswaarde beschikbaar zijn. Voor dergelijke mestsoorten kan er, om evidente

redenen, geen gebruik gemaakt worden van het systeem van de forfaitaire meststoffenwaardecijfers. Daarnaast gelden er ook een aantal beperkingen, in het kader van de derogatie, die het gevolg zijn van de vereisten rond derogatie, opgenomen in het Europese derogatiebesluit. Het derde lid van artikel 10.2.2.1 bevat een delegatie naar de minister. Op basis hiervan kan de minister zowel opleggen dat in bepaalde situaties er verplicht gebruik gemaakt moet worden, van de forfaitaire waarden, als omgekeerd dat er niet gebruik gemaakt kan worden van de forfaitaire waarden.

Het artikel 10.2.2.2 bevat de essentie van het systeem van de forfaitaire meststoffenwaarde, met name dat wie dit systeem gebruikt, voor het bepalen van de meststoffenwaarde de forfaitaire meststoffenwaarden moet gebruiken, zoals vermeld in bijlage zes bij voorliggend ontwerp van besluit. Het tweede lid van dit artikel bevat een delegatie naar de minister om de tabel te wijzigen. Dit kan zowel gaan om het wijzigen van de mestsoorten die in de tabel vermeld zijn (vb. het toevoegen of schrappen van een soort) als om het aanpassen van de samenstelling van een al vermelde mestsoort.

Het derde en laatste artikel van deze onderafdeling, zijnde het artikel 10.2.2.3, betreft een uitzondering voor het geval er zich op een bedrijf een calamiteit voordoet, waardoor de samenstelling zodanig wijzigt dat forfait niet meer realistisch is. Dit moet steeds gebeuren na goedkeuring door de Mestbank. In een dergelijk geval gebeurt de afzet steeds op basis van een analysewaarde.

De derde onderafdeling, zijnde onderafdeling 3, het bepalen van de meststoffenwaarde op basis van één of meerdere analyses, bevat de nadere regels rond het gebruik van analyses voor het bepalen van de meststoffenwaarde. In het eerste artikel van deze onderafdeling, zijnde artikel 10.2.3.1 is een delegatie opgenomen naar de minister op basis waarvan de minister zowel situaties kan bepalen waarbij de meststoffenwaarde niet kan gebaseerd worden op basis van een analyse, als situaties waar de meststoffenwaarde niet moet gebaseerd worden op basis van een of meerdere analyses.

In het artikel 10.2.3.2 worden vervolgens de verschillende mogelijkheden opgesomd die men kan hebben, als men de meststoffenwaarde wil baseren op basis van een of meerdere analyses. Meer bepaald kan het gaan om een individuele vrachtanalyse, om het gemiddelde van twee of meer individuele vrachtanalyses of om een putstaal. De nadere regels waaraan een vrachtaanalyse moet voldoen zijn opgenomen in paragraaf 2 en in paragraaf 3 zijn de nadere regels voor een putstaal opgenomen.

Ongeacht het type analyse dat men kiest, moet elke analyse immers steeds aan een aantal minimumeisen voldoen. Voldoet men niet aan een of meerdere van die minimumeisen, dan kan men in principe geen rekening houden met het betreffende analyseresultaat.

Voor een vrachtaanalyse zijn de minimumeisen:

1. Monsternamen en analyse zijn uitgevoerd door een erkend laboratorium.
2. Monsternamen en analyse gaat over 1 vracht meststoffen.
3. Monsternamen worden gedaan bij het laden van de mest.
4. Monsternamen werden aangemeld in loket ten laatste dag van aankomst in labo.
5. Nummer transportdocument (als er een is) wordt minstens vermeld op het analyseverslag.
6. Iedereen die betrokken is bij het transport kan kosteloos gedurende een periode van 12 maanden na transport een afschrift van het analyseverslag opvragen.

In artikel 10.2.3.2 wordt de mogelijkheid voorzien om de meststoffenwaarde te bepalen op basis van een individuele vrachtaanalyse. Het resultaat van 1 enkele vrachtaanalyse kan enkel gebruikt

worden voor de betrokken vracht. Voor een transportdocument, dat enkel betrekking heeft op die ene, geanalyseerde vracht is de samenstelling van de mest, deze zoals blijkt uit de vrachtanalyse.

Indien het transportdocument meerdere vrachten bevat dient iedere vracht apart geanalyseerd te zijn als men volgens dit principe wil werken. De samenstelling, zoals vermeld op het transportdocument is dan het gemiddelde van de analyses van elk van de betrokken vrachten (gewoon gemiddelde, dus ongeacht gewicht van verschillende vrachten). Gelet op de beperkte gebruiksmogelijkheden van een individueel vrachtstaal, zal dit in de praktijk weinig gebruikt worden en zal men veeleer werken met het gemiddelde van twee of meer vrachtstalen.

Het [artikel 10.2.3.4](#) bevat de nadere regels indien men wenst te werken met het gemiddelde van twee of meer vrachtstalen. Hiervoor moet men over minstens 2 vrachtstalen beschikken, die betrekking hebben op soortgelijke mest, afkomstig van dezelfde exploitant of uitbating, en waarbij tussen de eerste en de laatste monsternamen maximaal zeven dagen zitten. Aangezien het systeem van de gemiddelde mestsamenstelling meer mogelijkheden biedt dan twee individuele vrachtanalyses, wordt er, van zodra er in het internetloket twee analyses aangemeld worden, die in aanmerking komen voor het berekenen van een gemiddelde samenstelling, vanuit gegaan dat het de bedoeling is om inderdaad de samenstelling van de mest te baseren op basis van de gemiddelde samenstelling. De aanbieder van de meststoffen kan echter steeds meedelen, dat dit niet correct is en dat men wel degelijk, de mest wil blijven baseren op basis van de individuele analyseresultaten en niet op basis van het gemiddelde van de verschillende analyseresultaten.

Paragraaf 2 van dit artikel bepaalt waarvoor men deze gemiddelde samenstelling moet gebruiken. In de eerste plaats, moet de gemiddelde samenstelling gebruikt worden voor alle vrachten die individueel bemonsterd werden en waarvan het resultaat is gebruikt voor de bepaling van het gemiddelde. Daarnaast ook voor alle vrachten van dezelfde mestsoort die uitgevoerd worden binnen de 3 maand na de datum waarop de eerste monsternamen gebeurde. De datum van het eerste vrachtmonster van een gemiddelde bepaalt dus de ouderdom van het analyseresultaat en het moment vanaf wanneer het geldig is.

Indien er meer dan 1 gemiddelde samenstelling gekend is voor eenzelfde mestsoort in een periode van 3 maand, telt in principe de meest recente analyse. De nieuwe gemiddelde samenstelling moet gebruikt worden vanaf de tweede werkdag na de dag waarop de nieuwe samenstelling op het loket beschikbaar is. Voor alle transporten gereden tussen de eerste staalnamen voor de bepaling van een nieuwe gemiddelde waarde en de tweede werkdag na de dag waarop de nieuwe samenstelling op het loket beschikbaar is, kan men kiezen welke samenstelling men gebruikt (en dit zolang de oudste samenstelling binnen de geldigheidstermijn van 3 maand valt).

Eenzelfde regeling geldt wanneer er binnen de periode van 3 maand een putstaal genomen wordt dat betrekking heeft op dezelfde soort dierlijke mest.

Als er binnen de periode van 3 maand één individuele vrachtanalyse genomen wordt, dan wordt de samenstelling van de individueel bemonsterde vracht bepaald op basis van het bekomen analyseresultaat. Doch dit heeft geen gevolg op de geldigheidsduur van de gemiddelde samenstelling, noch op de hoogte van de gemiddelde mestsamenstelling.

De nadere regels van een putstaal, zijn opgenomen in [artikel 10.2.3.5](#). De eerste paragraaf bepaalt dat putstalen niet gebruikt kunnen worden voor opslagen waar varkensmengmest in opgeslagen is. In de tweede paragraaf is vervolgens opgenomen waarvoor een putstaal gebruikt kan of moet worden. Inhoudelijk komen deze voorwaarden grotendeels overeen met de bepalingen rond de gemiddelde samenstelling. Specifiek voor putstalen is er wel de voorwaarde dat een putstaal maar geldig is, zolang er in de betrokken opslag geen “nieuwe” soorten mest toegevoegd worden.

Het artikel 10.2.3.6 bepaalt ten slotte hoe de samenstelling van de opgeslagen meststoffen bepaald moet worden. Het principe is dat, indien men op 1 januari over een geldige gemiddelde samenstelling of geldig putstaal beschikt, men dat gebruikt, voor het bepalen van de samenstelling van de betreffende meststoffen (en indien er meerdere geldige zijn, gebruikt men het recentste analyseresultaat). Als men echter op 1 januari noch over een geldige gemiddelde samenstelling, noch over een geldig putstaal beschikt, kan men de samenstelling bepalen op basis van het gemiddelde van al (minimaal 2) de individuele vrachtanalyses die het afgelopen jaar zijn uitgevoerd en die betrekking hebben op de mestsoort die in opslag zit.

Als er echter ook onvoldoende individuele vrachtanalyses zijn, kan men gebruik maken van de forfaitaire mestsamenstellingswaarde. Mocht er echter voor de mestsoort die men in opslag heeft, geen forfaitaire waarde beschikbaar zijn, dan dient men alsnog een extra putstaal te nemen.

De nadere regels rond de bedrijfsspecifieke mestsamenstelling zijn terug te vinden in onderafdeling 4. Het systeem waarbij de mestsamenstellingscijfers, gebaseerd worden op een bedrijfsspecifieke mestsamenstelling van de soort dierlijke mest in kwestie.

Het eerste artikel van deze onderafdeling, zijnde het artikel 10.2.4.1, bepaalt waarvoor een bedrijfsspecifieke mestsamenstelling gebruikt kan worden. Een bedrijfsspecifieke mestsamenstelling kan gebruikt worden voor mengmest, afkomstig van varken op exploitatieniveau. Deze mest moet voldoende stabiel zijn en dit dient aangetoond te worden op basis van vrachstalen. In principe heeft men één bedrijfsspecifieke mestsamenstelling per soort dierlijke mest die op de exploitatie geproduceerd wordt. Voor exploitanten die echter één soort dierlijke mest, op verschillende manieren produceren, kan er echter een onderscheiden identificatie gemaakt worden (cfr. artikel 10.1.1). In een dergelijk geval heeft men een bedrijfsspecifieke mestsamenstelling, per onderscheiden identificatie.

In paragraaf 2 van artikel 10.2.4.1 wordt uiteengezet dat men, eens men een bedrijfsspecifieke mestsamenstelling gebruikt, men deze samenstelling ook het volledige kalenderjaar moet gebruiken. Het tweede lid van deze paragraaf voorziet echter dat een landbouwer ook kan instappen in de loop van het kalenderjaar, als hij pas in de loop van het kalenderjaar over voldoende analyseresultaten beschikte, op basis waarvan hij kon aantonen dat zijn mest voldoende stabiel is. Dit betekent dan ook dat de individuele vrachtanalyses die men nodig heeft om tot een bedrijfsspecifieke mestsamenstelling te komen niet binnen eenzelfde kalenderjaar moeten gebeuren, maar dat daar verschillende jaren kunnen overgaan.

De derde paragraaf van dit artikel voorziet dat in geval van een calamiteit waardoor de bedrijfsspecifieke mestsamenstelling niet langer representatief is, men een melding kan doen aan de Mestbank. In een dergelijk geval kan men dan, tijdelijk, de samenstelling bepalen op basis van analyses, als vermeld in onderafdeling drie. Inhoudelijk is deze regeling gelijk aan de regeling, voorzien in artikel 10.2.2.3, die betrekking heeft op wie kiest voor de forfaitaire mestsamenstelling en waarvoor ten gevolge van een calamiteit de forfaitaire samenstelling niet langer representatief is.

In artikel 10.2.4.2 van voorliggend besluit wordt uiteengezet vanaf wanneer een bedrijfsspecifieke mestsamenstelling mogelijk is. Men dient hiervoor een stabiliteitscontrole te doen, volgens het systeem van het groot verschil. Het systeem van het grootste verschil bestaat erin dat we gaan kijken naar een set van vrachstalen die we gaan toetsen aan

1. het verschil van de kleinste gemeten waarde tussen de grootste gemeten waarde

EN

2. de waarde die dit maximaal mag zijn volgens onderstaande tabel

De kolom hieronder geeft dan het maximale verschil aan tussen een set van stalen vanaf 4 meststalen en dit zowel voor N als voor P (de voorwaarde dient voor beide nutriënten vervuld zijn). Men heeft dus minstens 4 vrachstalen nodig alvorens men kan instappen.

Aantal monsters	Met grootste verschil	
	δ_N (kgN/ton)	δ_P (kgP ₂ O ₅ /ton)
4	0.80	1.60
5	0.80	1.60
6	1.20	2.00
7	1.60	2.40
8	2.00	3.00
9	2.40	3.60
>=10	3.00	4.40

Van zodra een landbouwer voor een set van vrachanalyses van soortgelijke vrachten voldoet aan de norm kan hij starten met een bedrijfsspecifieke mestsamenstelling. De Mestbank zal dit automatisch berekenen en laten weten aan de landbouwer in kwestie.

Paragraaf 2 voorziet met welke vrachanalyses rekening gehouden wordt. Het gaat in eerste instantie over alle vrachanalyses die vanaf 1 januari 2018 via de internetapplicatie overgemaakt worden en die de validatie doorstaan. Validatie houdt onder meer in extreme waarden uitsluiten, nakijken of het gaat over laadstalen, toetsing aan de compendiumvoorwaarden,...

Indien een landbouwer beschikt over vrachstalen van voor 2018, kan de landbouwer aan de Mestbank vragen dat ook met deze analyses rekening gehouden wordt.

In paragraaf 3 wordt vermeld met welke vrachanalyses er geen rekening wordt gehouden. In de eerste plaats kan de landbouwer, via gemotiveerd verzoek aan de Mestbank vragen om bepaalde vrachanalyses niet in aanmerking te nemen.

Daarnaast is het zo dat een landbouwer die voor een bepaald jaar gekozen heeft voor de algemene forfait, de stalen die hij vóór dat forfaitjaar heeft genomen, niet kan gebruiken voor de bepaling van de bedrijfsspecifieke mestsamenstelling. Als men tijdens het kalenderjaar dat men forfait doet, toch stalen neemt kan men op basis daarvan niet overschakelen naar een bedrijfsspecifiek mestsamenstelling in het lopende kalenderjaar. Maar de resultaten van deze stalen kunnen wel gebruikt worden voor een eventuele bepaling van een bedrijfsspecifieke mestsamenstelling, die men dan na het jaar van forfait wil doen.

De Mestbank zal voor iedere landbouwer die werkt met een bedrijfsspecifieke mestsamenstelling jaarlijks zijn bedrijfsspecifieke mestsamenstelling herrekenen en toetsen aan de oorspronkelijk toegekende bedrijfsspecifieke mestsamenstelling. Daarnaast echter kan een landbouwer ook steeds een herrekening vragen. Paragraaf 4 voorziet hiervoor de nadere regels. Een belangrijk verschil ten opzichte van de jaarlijkse herrekeningen, betreft het feit dat men, in geval van een herrekening op verzoek van de landbouwer, enkel rekening houdt met de analyses die genomen zijn na het verzoek om herrekening (en dit in tegenstelling tot de jaarlijkse herrekening waarbij men alle analyses in rekening brengt).

In [artikel 10.2.4.3](#) wordt uiteengezet hoe men kan overschakelen naar een bedrijfsspecifieke samenstelling. Overeenkomstig paragraaf 1 worden alle ontvangen analyses getoetst aan de voorwaarden van artikel 10.2.4.2. Als op basis van de ontvangen analyses blijkt dat een bedrijfsspecifieke samenstelling mogelijk is, wordt dit aan de landbouwer meegedeeld via het internetloket (met vermelding van de bedrijfsspecifieke mestsamenstellingscijfers).

Paragraaf 2 bepaalt vervolgens dat als een landbouwer wil overschakelen naar het systeem van de bedrijfsspecifieke mestsamenstelling hij dit dient te melden aan de Mestbank. Als de Mestbank van de landbouwer deze melding krijgt, kijkt ze na of de landbouwer ook effectief kan omschakelen naar het systeem van de bedrijfsspecifieke samenstelling. Deze bepaling is voorzien om op te vangen dat er analyses bijgekomen zijn waarvan nog geen weet was op moment dat de bedrijfsspecifieke mestsamenstelling voorgesteld werd aan landbouwer. In het geval door deze analyses, de bedrijfsspecifieke mestsamenstelling toch niet mogelijk zou zijn zou, wordt dat hiermee opgevangen.

[Artikel 10.2.4.4](#) bepaalt dat een landbouwer die werkt met een bedrijfsspecifieke samenstelling jaarlijks over minimaal één (en in het eerste jaar dat hij werkt met een bedrijfsspecifieke samenstelling, minimaal twee) individuele vrachtanalyse moet beschikken, om na te gaan of de samenstelling van de betrokken mest nog steeds stabiel is.

Iedere vrachtanalyse wordt getoetst aan onderstaande vorken

1. voor wat betreft N: Verschil tussen de bedrijfsspecifieke mestsamenstelling en een individuele vrachtanalyse is kleiner dan 0,75 kg N
2. voor wat betreft P₂O₅: Verschil tussen de bedrijfsspecifieke mestsamenstelling en een individuele vrachtanalyse is kleiner dan 1 kg P₂O₅.

De individuele vrachtanalyses, die in rekening gebracht worden, kunnen zowel genomen zijn door de landbouwer als door de Mestbank.

[Artikel 10.2.4.5](#) bevat de mogelijke gevolgen van de toetsing aan de vork, vermeld in artikel 10.2.4.4. Paragraaf 1 betreft de situatie waarbij de genomen vrachtanalyses binnen de vork vallen. Als blijkt uit de toetsing dat de samenstelling nog steeds stabiel is dan kan men blijven werken met de bedrijfsspecifieke mestsamenstelling. De Mestbank kan echter wel voorstellen (niet verplicht) om een (lichtjes) andere bedrijfsspecifieke mestsamenstelling te gebruiken. Dit bv. als men merkt dat hoewel men nog binnen de vork zit, men toch een kleine evolutie heeft.

Paragraaf 2 en 3 hebben betrekking op de situatie waarbij de genomen vrachtanalyses niet binnen de vork vallen. Ook de niet naleving van de voorwaarden van het systeem van de bedrijfsspecifieke mestsamenstelling (vb. geen opvolgstalen nemen of de bedrijfsspecifieke mestsamenstelling gebruiken voor transporten van andere meststoffen dan de soort meststoffen waarvoor men over een bedrijfsspecifieke mestsamenstelling beschikt) wordt overeenkomstig paragraaf 2 gesanctioneerd. In principe kan in dergelijke gevallen de bedrijfsspecifieke mestsamenstelling niet langer gebruikt worden. Er wordt echter wel voorzien dat de Mestbank in bepaalde gevallen kan toelaten dat men toch blijft werken met een bedrijfsspecifieke mestsamenstelling, mits naleving van een aantal maatregelen (vb. het nemen van een extra opvolgstaal).

Als overeenkomstig paragraaf 2 wordt bepaald dat men niet langer de bedrijfsspecifieke mestsamenstelling kan gebruiken, dient men voor de rest van het kalenderjaar de samenstelling te bepalen op basis van analyses, als vermeld in onderafdeling drie.

[Artikel 10.2.4.6](#) stelt dat voor landbouwers die gebruik maken van een bedrijfsspecifieke mestsamenstelling, voor het bepalen van de opgeslagen hoeveelheid meststoffen, in principe

gebruik gemaakt wordt van deze bedrijfsspecifieke meststelsamenstellingscijfers. Als de landbouwer echter op dat moment net te maken had met een calamiteit op basis waarvan hij tijdelijk de samenstelling van de mest baseert op analyses, overeenkomstig onderafdeling drie, dan moet hij de samenstelling van de mest ook op basis van dit systeem bepalen.

In onderafdeling 5. De berekende meststelsamenstelling, bestaande uit artikel 10.2.5.1, wordt uiteengezet dat men, per mestopslag, de meststelsamenstelling ook kan berekenen op basis van een voortschrijdend gemiddelde, gebaseerd op basis van de tonnages en de samenstellingen vermeld op de transportdocumenten die betrekking hebben op de aanvoer of de afvoer naar de betreffende mestopslag. Dit systeem is enkel te gebruiken voor de afvoer vanuit een mestopslag van een erkend mestvoerder of vanuit een mestverzamelpunt. Men kan dit systeem ook combineren met een of meerdere analyses, overeenkomstig onderafdeling drie. In het geval men het combineert met één individuele vrachtanalyse, wordt voor het berekenen van het voortschrijdend gemiddelde gewoon rekening gehouden met de samenstelling en de tonnage van de betreffende individuele vracht. Als men de berekende meststelsamenstelling echter combineert met een gemiddelde samenstelling of een putstaal, herbegint men opnieuw te rekenen, op basis van het resultaat van de gemiddelde samenstelling of van het putstaal.

In Onderafdeling 6: De controle en de opvolging van de verschillende systemen worden een aantal gevolgen vermeld, die zich kunnen voordoen wanneer men zich niet houdt aan de bepalingen van dit hoofdstuk. Artikel 10.2.6.1 bevat een aantal maatregelen die de Mestbank kan opleggen bij een niet naleving van de bepalingen van hoofdstuk 10.

Artikel 10.2.6.2 bevat de werkwijze, in geval er geen analyseresultaat gekend is op het moment van transport. Indien er op het moment van transport geen geldige analyse is, wordt de hoeveelheid meststoffen uitgedrukt in 0kg N en 0 kg P₂O₅. Er dient dan nog een staal genomen te worden. Van zodra het resultaat gekend is, kan dit gebruikt worden voor deze vrachten.

Zolang er geen resultaat is, blijft het in principe op nul staan. Maar indien analyses uitblijven kan de Mestbank beslissen om voor de afnemer deze vrachten af te rekenen aan forfaitaire inhoudswaarden of op basis van een samenstellingswaarde, gebaseerd op één of meerdere analyses. Men kan hiertegen bezwaar indienen, via de specifieke bezwaarprocedure in artikel 9.1.1 en 9.1.2 van de Vlareme (zijnde de bezwaarprocedure bij de transportoverzichten).

De laatste onderafdeling, zijnde onderafdeling 7. Bezwaarbehandeling, bevat één artikel, met name artikel 10.2.7.1. Dit artikel stipuleert dat tegen alle beslissingen genomen in uitvoering van hoofdstuk 10, met uitzondering van deze vermeld in artikel 10.2.9.2 (rijden met 0 als er geen geldige analyse is en het door de Mestbank, voor de afnemer, bepalen van een meststelsamenstelling) bezwaar kan ingediend worden binnen een termijn van 30 dagen te rekenen vanaf de dag dat de beslissing op het internetloket werd medegedeeld.

Artikel 26 van voorliggend besluit, vervangt hoofdstuk 12. Organisatie van de Vlareme van 28 oktober 2016. In dit hoofdstuk worden enkel meer praktische bepalingen geregeld. In voorliggend besluit is dit hoofdstuk 12 opgedeeld in twee afdelingen. Afdeling 1. De Verificatiecommissie, vermeld in artikel 41bis, §3, tweede lid, van het Mestdecreet van 22 december 2006, bestaat uit één artikel, met name artikel 12.1.1. Inhoudelijk is dit artikel de overname van hetgeen momenteel opgenomen is in artikel 12 van de Vlareme. In afdeling 2. De ambtenaren belast met de inning en de invordering, bestaande uit artikel 12.2.1, worden de ambtenaren aangeduid die een rol spelen bij de invordering van de administratieve geldboetes die opgelegd worden in uitvoering van het Mestdecreet. Inhoudelijk is dit artikel gebaseerd op hetgeen momenteel opgenomen is in artikel 16 van het hoger vermelde besluit van de Vlaamse Regering van 9 maart 2007. Voor de duidelijkheid is er wel toegevoegd dat de gedelegeerd

bestuurder van de Vlaamse Landmaatschappij niet alleen bevoegd is om om een hypothecaire inschrijving te verzoeken, doch tevens deze hypothecaire inschrijvingen achteraf ook kan laten handlichten (cfr. artikel 12.2.1, §2, eerste lid, 3°).

In hoofdstuk 13 van de Vlareme worden de slotbepalingen geregeld. De eerste afdeling van dit hoofdstuk 13 bevat de overgangsbepalingen. Met **artikel 27** van voorliggend besluit worden een aantal artikelen aan deze eerste afdeling toegevoegd. Artikel 13.1.2 heeft betrekking op de kaart van de focusgebieden. Voor de duidelijkheid bepaalt dit artikel dat voor 2017 de bestaande kaart blijft gelden. Het nieuw toe te voegen artikel 13.1.3 heeft betrekking op de herziene formule voor de berekening van het aantal kg stikstof dat een landbouwer die nutriëntenemissierechten overneemt mits mestverwerking, dient te verwerken. Zoals hoger uiteengezet bij de uitleg bij het nieuwe artikel 7.4.4.2, was het, ten gevolge van de aanpassingen aan de uitscheidingscijfers, opportuun om deze formule te actualiseren. Deze geactualiseerde cijfers verschillen echter nauwelijks van de bestaande cijfers. Omwille van de duidelijkheid en de rechtszekerheid voor de betrokken landbouwers, wordt in het artikel 13.1.3 van voorliggend besluit bepaald dat voor overdrachten van nutriëntenemissierechten, die uiterlijk op 2 januari 2018 door de Mestbank ontvangen zijn, de te verwerken hoeveelheid stikstof berekend blijft op basis van de formule zoals die momenteel is opgenomen in het NER-besluit. Ook de overgangsbepaling, opgenomen in artikel 13.14 heeft betrekking op de nutriëntenemissierechten. In het kader van de actualisering van de bepalingen rond de nutriëntenemissierechten zijn in voorliggend besluit verschillende bepalingen, die betrekking hadden op de omschakeling van nutriëntenhaltes naar nutriëntenemissierechten niet hernomen. In principe zijn al deze dossiers afgesloten. Het valt echter niet uit te sluiten dat er alsnog, naar aanleiding bijvoorbeeld van een juridisch geschil, een dergelijk dossier zal ingediend worden. Daarnaast zullen er ook nog dossiers zijn die ingediend worden in de tweede helft van 2017 maar nog niet afgehandeld zijn op 1 januari 2018. Voor de duidelijkheid bepaalt artikel 13.1.4 dat al deze dossiers afgehandeld worden overeenkomstig de bepalingen van het huidige NER-besluit. Artikel 13.1.5 ten slotte bevat een overgangsbepaling voor landbouwers die aan uitbreiding mits mestverwerking doen. Doordat de bestaande bepalingen die hierover zijn opgenomen in het NER-besluit, inhoudelijk overeenstemmen met de bepalingen die in voorliggend ontwerp van besluit hieromtrent zijn opgenomen, kunnen de al lopende dossiers uitbreiding mits mestverwerking, vanaf het kalenderjaar 2018 verder beoordeeld worden overeenkomstig de bepalingen van voorliggend ontwerp van besluit. Naar analogie met hetgeen hoger, bij artikel 7.5.2.1, is opgenomen voor wat betreft uitbreidingen met dieren van de Diersoort Varkens, met uitzondering van dieren van de diercategorie biggen van 7 tot 20 kg, voorziet het tweede lid van artikel 13.1.5, dat voor een bestaand dossier van uitbreiding mits mestverwerking, de te verwerken hoeveelheden, herrekend worden op basis van de nieuwe cijfers.

De **artikelen 28, 29 en 30** van voorliggend ontwerp van besluit hebben betrekking op de bijlagen bij de Vlareme. Momenteel bevat de Vlareme slechts één bijlage, met name een oplijsting van de gemeentelijke productiedruk. Met artikel 28 van voorliggend besluit wordt deze bijlage vervangen. Daarnaast voegen de artikelen 29 en 30 van voorliggend besluit, nog vijf bijlagen toe aan de Vlareme. De gemeentelijke productiedruk die voorheen als bijlage bij de Vlareme was gevoegd, vormt nu bijlage 2. Inhoudelijk is deze bijlage grotendeels ongewijzigd gebleven. Alle Vlaamse gemeenten zijn nu in de lijst opgenomen. Door een vergetelheid waren er enkele gemeentes, met een gemeentelijke productiedruk lager dan 170 kg N, niet opgenomen in de eerdere lijst. En daarnaast waren er enkele gemeentes niet vermeld aangezien de gemeentelijke productiedruk er nul of quasi nul was. In voorliggend ontwerp van besluit zijn al deze gemeenten nu bijgevoegd.

Daarnaast wordt nu ook, als bijlage 1, de kaart van de fosfaatverzadigde gebieden toegevoegd. Inhoudelijk is deze kaart de overname van de kaart die momenteel als bijlage gevoegd is bij het besluit van de Vlaamse Regering van 8 juli 2011 tot uitvoering van diverse bepalingen van het Mestdecreet van 22 december 2006.

Verder worden er nog drie bijlagen toegevoegd, die verband houden met de verschillende nutriëntenbalansstelsels. Meer bepaald wordt er een mestuitscheidingsbalans van het type regressierechte toegevoegd (bijlage 3), een mestuitscheidingsbalans van het type andere voeders of voedertechnieken (bijlage 4) en een bijlage met de forfaitaire samenstelling van voeders (bijlage 5). Inhoudelijk komen deze bijlages overeen met de bijlages die momenteel gevoegd zijn bij het besluit van de Vlaamse Regering van 3 april 2009 betreffende de nadere regels inzake het nutriëntenbalansstelsel als vermeld in artikel 25 van het Mestdecreet.

De zesde bijlage tenslotte bevat de forfaitaire mestsamenstellingscijfers. Inhoudelijk zijn deze mestsamenstellingscijfers gelijk aan de mestsamenstellingscijfers die momenteel gehanteerd worden. Tot op heden waren deze cijfers echter nog niet wetgevend verankerd. Door de toevoeging van bijlage zes, wordt deze lacune nu weggewerkt.

Met **artikel 31** van voorliggend ontwerp van besluit worden al de (delen van) regelingen, die met voorliggend ontwerp van besluit herwerkt werden en ingevoegd werden in de Vlareme van 28 oktober 2016, opgeheven.

Artikel 32 bepaalt de inwerkingtreding van voorliggend ontwerp van besluit. Aangezien in het kader van de mestwetgeving verschillende processen over de looptijd van een volledig kalenderjaar bekeken worden, is het aangewezen dat voorliggend ontwerp van besluit op 1 januari in werking treedt. Het grootste gedeelte van dit besluit treedt in werking op 1 januari 2018. Voor een aantal bepalingen was het voor de continuïteit echter aangewezen om deze retro-actief in werking te laten treden, naar 1 januari 2017.

Tenslotte bevat **artikel 33** van voorliggend ontwerp van besluit de uitvoeringsbepaling.

De Vlaamse minister van Omgeving, Natuur en Landbouw,

Joke SCHAUVLIEGE